

0

ΙΟΥΛΙΟΣ

2 0 0 7

ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ, ΚΕΡΑΙΕΣ ΚΙΝΗΤΗΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑΣ, ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ, ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ, ΠΑΡΚΟ ΓΟΥΔΗ, ΕΞΑΡΧΕΙΑ, ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΙΚΑ, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ, ΕΛΑΙΩΝΑΣ, ΑΓΟΡΑ ΚΥΨΕΛΗΣ, ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ, ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ, EUROVISION/OFF, ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ, ΥΠΟΓΕΙΑ ΓΚΑΡΑΖ, ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ ΚΑΙ ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ, ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑΝΕΩΝ, ΔΙΚΤΥΑ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ΠΟΛΗΣ, ΠΑΡΑΛΙΑ

Σπύρος Δερβενιώτης

Ανοιχτή πόλη

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ «ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΟΛΗ»

της σύνταξης

Μάλλον αργήσαμε πολύ να βγάλουμε το πρώτο τεύχος του έντυπου της «Ανοιχτής Πόλης». Τους πρώτους μήνες του 2007, μπλέξαμε λίγο με τη γραφειοκρατία του Δήμου και προσπαθήσαμε να καταλάβουμε τους δαιδαλώδεις μηχανισμούς της, ενώ παράλληλα, χρειάστηκε να στήσουμε τις δικές μας μόνιμες υποδομές και ομάδες εργασίας.

Ανακαλύψαμε έτσι στην πράξη κάτι που από την αρχή υποψιαζόμασταν: πως οι θεσμοί και τα όργανα του Δήμου δίνουν πολύ μικρά περιθώρια για ουσιαστικές παρεμβάσεις καθώς οι συσχετισμοί είναι συντριπτικοί. Οι δυο μεγάλες παρατάξεις στο Δήμο, των κ. Κακλαμάνη και Σκανδαλίδη, κρατούν ταυτόσημη στάση στα μεγάλα θέματα - όταν αυτά έρχονται προς συζήτηση και δεν προ-αποφασίζονται εν κρυπτώ και σιωπηρά. Οι δημοτικές δομές είναι εξαιρετικά συγκεντρωτικές και αδιαφανείς και η διοίκηση μπορεί πάντα να επιλέγει τι θα φέρει στο δημοτικό συμβούλιο, σε ποια ερωτήματα και αιτήματα θα απαντήσει, πόσο θα ενημερώσει...

Παρόλα αυτά, η «Ανοιχτή Πόλη» άνοιξε αρκετά ζητήματα στις γειτονίες, σε συνεργασία με κινήσεις κατοίκων και ομάδες ενεργών πολιτών, στα συμβούλια του Δήμου. Έτσι, αυτό το πρώτο δοκιμαστικό τεύχος είναι περισσότερο ένας οφειλόμενος μικρός απολογισμός για το τι κάναμε τους έξι πρώτους μήνες του 2007 -ένας απολογισμός από τον οποίο πολλά έμειναν απ' έξω. Περισσότερα στο επόμενο -πρώτο «κανονικό»- τεύχος το φθινόπωρο, για το οποίο κάθε πρόταση και συνεισφορά είναι ευπρόσδεκτη.

Περιοδική έκδοση «Ανοιχτή Πόλη»

Τεύχος 0 - Ιούλιος 2007

Συντακτική επιτροπή:

Χάρης Κωνσταντάτος, Αλέξανδρος Κωνσταντίνου, Παναγιώτα Μανιού, Όλγα Μπαλαούρα, Αλέξανδρος Μπίστης

Συνεργάτες τεύχους:

Ελθίνα Αγγελοπούλου, Στέλιος Αναστασόπουλος, Μίση Βρασιβανοπούλου, Παναγιώτης Βαβός, Σπύρος Δερβενιώτης, Άκης Διαμαντίς, Χρίστος Καραμάνος, Τάσος Κορωνάκης, Μαριάννα Μπίστη, Ελένη Πορτάλιου, Αχιλλέας Σταύρου, Χαρά Σφέτσα, Άγγελος Τσέκερης, Ζωή Χαλιδιά

Σκίτσο εξωφύλλου: Σπύρος Δερβενιώτης

Για επικοινωνία:

«Ανοιχτή Πόλη», Παλαιολόγου 8-10, 104 38 Αθήνα
τηλ: 210 5202373-5, φαξ: 210 5203268
email: cittaperta@gmail.com, ιστοσελίδα: <http://www.anoihtipoli.gr>

στο Πεδίο του Άρεως επιτρέπεται να φυτεύουμε μόνο τσιμέντο!

ΕΜΟΙΑΖΕ πρωταπριλιάτικο αστείο αλλά δυστυχώς δεν ήταν. Δυνάμεις των ΜΑΤ επιτέθηκαν σε μέλη της Επιτροπής Αγώνα για την Προστασία του Πεδίου του Άρεως και κατοίκους της περιοχής, οι οποίοι πραγματοποιούσαν συμβολική δενδροφύτευση στο δημόσιο χώρο, δίπλα στην περιοχή όπου επεκτείνονται παράνομα οι αθλητικές εγκαταστάσεις του Πανελληνίου. Τα τελευταία χρόνια, ο κ. Κυριακού έχει καταπατήσει αυθαίρετα 5,5 στρέμματα από το δημόσιο πάρκο με τις ευλογίες της Υπερνομαρχίας Αθηνών και του Δημάρχου κ. Κακλαμάνη και παρά τις καταδικαστικές αποφάσεις και αποφάσεις της Πολεοδομίας που εκκρεμούν.

Οι αρμόδιες υπηρεσίες, αντί να εφαρμόσουν τα πέντε πρωτοκόλλα κατεδάφισης που έχουν εκδοθεί για τις παράνομες κατασκευές, έστειλαν τα ΜΑΤ όταν οι πολίτες, νόμιμα, φυτεύαν δέντρα σε παράνομες εισόδους. Κατά την επιχείρηση διάλυσης της ειρηνικής παρέμβασης των κατοίκων οι δυνάμεις των ΜΑΤ συνέλαβαν τρία μέλη της Επιτροπής, μεταξύ των οποίων και τη Μαρίνα Βήχου, εκλεγμένη διαμερισματική σύμβουλο της Ανοιχτής Πόλης, με την κατηγορία της απείθειας κατά της αρχής και της διακεκριμένης φθοράς, με αποτέλεσμα να βρεθούν κρατούμενοι για αρκετές ώρες ώσπου να αφεθούν ελεύθεροι αργότερα την ίδια ημέρα.

Λίγες ημέρες νωρίτερα, είχε ανακοινωθεί η πρόθεση της Νομαρχίας Αθηνών - Πειραιά να ενοικιάσει μέρος της πλατείας Πρωτομαγιάς, στο Πεδίο του Άρεως. Για το θέμα αυτό, Αλέξης Τσίπρας είχε παρέμβει στο Δημοτικό Συμβούλιο, αναφέροντας: «Παρά το γεγονός ότι η πλατεία Πρωτομαγιάς δεν ανήκει στην αρμοδιότητα του Δήμου, το θέμα μας αφορά γιατί πρόκειται για την παραχώρηση σε ιδιωτικά συμφέροντα μιας σημαντικής πλατείας της πόλης μας εις βάρος του δικαιώματος της ελεύθερης πρόσβασης των πολιτών σε αυτήν. Είναι αδιανόητη αυτή η κίνηση της Νομαρχίας και τεράστιες οι ευθύνες όσων την υποστήριξαν. Αντί να γκρεμίσει επιτέλους τα αυθαίρετα που καταπατούν το Πεδίο του Άρεως εις βάρος των λίγων ελεύθερων δημόσιων χώρων της πόλης μας, η Νομαρχία αποφασίζει να «αξιοποιήσει» την Πλατεία Πρωτομαγιάς ενοικιάζοντάς την σε ιδιώτες. Το νόημα της ύπαρξης των ελεύθερων χώρων δεν ταυτίζεται με την έννοια του οικονομικού κέρδους και μιας και η Νομαρχία φαίνεται να μην το συνειδητοποιεί, καλούμε τον Δήμο Αθηναίων να διεκδικήσει αρμοδιότητα επί του Πεδίου του Άρεως και να αναλάβει την προστασία και την φροντίδα του και να το αποδώσει στους κατοίκους της Αθήνας».

Η απάντηση των κατοίκων της περιοχής και των ενεργών πολιτών της Αθήνας στην κυβερνητική επιλογή έντασης της καταστολής και της σύγκρουσης ήταν άμεση: Την Κυριακή 29/4/2007, μαζευτήκαμε εκατοντάδες και δενδροφύτεψαμε ξανά το ίδιο σημείο στο Πεδίο του Άρεως - αυτή τη φορά χωρίς... παρατράγουδα από τα ΜΑΤ. Αξιώσαμε έτσι στην πράξη να γίνει ξανά το πάρκο χώρος ανθρώπινος, χώρος αναψυχής και συνομιλίας, χώρος δημόσιος, ανοιχτός σε όλους μας.

αφήστε μου τουλάχιστον την **ταράτσα μου**, που να πάρει...

ΕΙΧΑ, ΕΧΩ ΜΙΑ ΑΓΑΠΗ. Ένα καταφύγιο μέσα στην αβύωπη πόλη μας. Ένα χώρο που μου επιτρέπει να κοιτάξω από ψηλά τον τρελό μας κόσμο, την αστική υστερία, ακόμα και τα προσωπικά μου προβλήματα. Κάθομαι εκεί για λίγα λεπτά το πρωί πίνοντας τον καφέ μου πριν πάω στη δουλειά και νομίζω ότι όλα αυτά δεν συμβαίνουν. Έχω ζήσει εκεί υπέροχες στιγμές, μόνος ή με παρέα, σχεδόν πάντα με μουσική, με κρύο ή να με λιώνει ο ήλιος, έχω κοιμηθεί και ξυπνήσει. Είναι κομμάτι της ζωής μου. Είναι η ταράτσα μου. Ζουμ άουτ.

Ζουμ iv στα κεντρικά της TIM

Είναι πρωί και ο υπεύθυνος δικτύου έχει τις μαύρες του. «Η Vodafone μας έχει ρίξει στ' αυτιά σε κάλυψη», ψελλίζει. «Πρέπει να πάρω μέτρα». Λίγο μετά τον Δεκαπενταύγουστο, ένα συνεργείο φτάνει στην απέναντι πολυκατοικία. Μερικές ώρες αργότερα μια κεραία κινητής τηλεφωνίας, στέκεται και κοιτάζει απειλητικά την ταράτσα μου. Μου είχαν πάρει ό,τι πολυτιμότερο είχα. Την ψυχική μου πρεμία. Το καταφύγιό μου. Οι όμορφες στιγμές θα έδιναν τη θέση τους, στην αγωνία

μπροστά σε έναν αόρατο κίνδυνο, που πριν με εξοντώσει με την ακτινοβολία, θα είχε εξοντώσει το νευρικό μου σύστημα. Πολλοί δεν το καταλαβαίνουν, αλλά οι κεραίες είναι πιο επικίνδυνες για την ψυχική, παρά για τη σωματική υγεία.

Θέλω πίσω την ταράτσα μου. Αλλά δεν την ήθελα μόνο εγώ. Και οι γείτονές μου ήθελαν πίσω το υποδομάτιο, την κουζίνα, τη βεράντα τους. Και πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις, εγένετο λαϊκή συνέλευση. Και ο λαός μίλησε και η κεραία έγινε παρελθόν. Αυτοδικία. Σκέφτεστε τίποτα καλύτερο;

Και τώρα είμαι πάλι ήρεμος πίσω στην ταράτσα μου, αλλά κάτι έχει σπάσει μέσα μου. Δεν μπορώ να συνηθίσω στην ιδέα, ότι για να βγάλεις λεφτά από τη δική σου άχρηστη ταράτσα, βλάπτεις την υγεία των γειτόνων σου. Πρόσεξέ το. Εσύ πληρώνεις για κάτι που έχει συνέπειες σε όλους τους άλλους εκτός από εσένα. Σε τι κόσμο ζούμε;

Και οι εταιρίες; Είχε κανείς αμφιβολία ότι θα έβαζαν τα κέρδη τους πάνω από την υγεία μας; Και το κράτος; Όταν οι

τρεις μεγάλες εταιρίες κινητής τηλεφωνίας παράγουν το 12% του ΑΕΠ, αναρωτιέσαι ποιος είναι το κράτος;

Μα η κεραία μου είναι νόμιμη. Εκπέμπει μέσα στα επιτρεπτά όρια. Δηλαδή εκπέμπει στα 33volts ανά μέτρο, όταν στην Βουλγαρία το ίδιο όριο είναι 6(!) και στην Αυστρία 0,2! Νόμιμος ήταν και ο αμίαντος και χύνονταν τόνοι μελανιού για να μας πείσετε ότι δεν είναι επικίνδυνος, λίγο πριν απαγορευτεί.

Σας σιχάθηκα και εσάς και τα κέρδη σας. Σιχάθηκα όταν είδα τον αγριανθρωπισμό σας μασκαρεμένο σε ηλιακό θερμοσίφωνα. Δεν θέλω να σας αραδιάσω στοιχεία για τους κινδύνους από τις κεραίες. Θέλω μόνο να σας πω ότι οι ταράτσες μας, η πόλη πάνω από την πόλη, δεν είναι πια αυτό που ξέρατε. Τώρα εκεί πάνω έχει πόλεμο. Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την πόλη. Η δίψα για κέρδος και η αδιαφορία για την ανθρώπινη ζωή. Την επόμενη φορά που θα απλώσεις τα ρούχα σου σκέψου το. Join the movemet!

Roof Liberation Front

για την αντιγραφική Παναγιώτης Βωβός

Σκουπίδια: από την πίσω αυλή στην... πυρά!

Η αποτυχία της (μη) εφαρμοζόμενης πολιτικής των τελευταίων χρόνων στο ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων, έχει πλέον οδηγήσει σε ένα φαινομενικό αδιέξοδο: η χωματερή στα Λιόσια έχει μπουκώσει και μολύνει ολόκληρη τη Δυτική Αθήνα, τα προγράμματα ανακύκλωσης καρκινοβατούν και συκοφανούνται από την προχειρότητα του Δήμου Αθηναίων και στο βάθος... καύση. Ο κ. Κακλαμάνης, δηλώνοντας «είμαι έτοιμος να τα κάψω τα ρημάδια», ανοίγει την πόρτα στους πλασιέ της βιομηχανίας καύσης, που μας πουλάνε χάντρες και καθρεφτάκια σαν να είμαστε ιθαγενείς.

Όμως, σήμερα η τεχνολογία καύσης είναι παρωχημένη, περιβαλλοντικά επιζήμια, κοινωνικά και οικονομικά ασύμφορη και απορρίπτεται στα κράτη της Ευρώπης. Μόνη επωφελής και μακροχρόνια λύση παραμένει η ανακύκλωση, αλλά απαιτεί -δυστυχώς για το Δήμο- σοβαρότητα και σχέδιο ώστε να εμπνεύσει τους πολίτες και να εφαρμοστεί σωστά.

Ι.Χ.-πήξιμο ή δημόσια μέσα μεταφοράς και ποδήλατο

Στην Αθήνα δείχνουμε να μην μπορούμε να διδαχθούμε από τα επιτυχημένα παραδείγματα άλλων ευρωπαϊκών πόλεων που παρέχουν ελκυστικές εναλλακτικές λύσεις μετακίνησης προκειμένου να αποθαρρύνουν τη χρήση Ι.Χ. στο κέντρο. Τα αφορολόγητα 4x4 εξακολουθούν να ανεβοκατεβαίνουν στους λόφους της πόλης, η ελεγχόμενη στάθμευση εξελίσσεται σε απλό εισπρακτικό μηχανισμό που δεν βελτιώνει την κατάσταση στους δρόμους, οι μελέτες για επέκταση του τραμ και δημιουργία ποδηλατοδρόμων παραμένουν στα συρτάρια, οι πεζοί και ιδίως τα άτομα με αναπηρία βρίσκονται ουσιαστικά υπό διωγμό. Για εμάς, που δεν είμαστε τουρίστες για τον τελικό του Champions League αλλά απλοί κάτοικοι της πόλης, το μετρό κλείνει το βράδυ και γραμμές νυχτερινών λεωφορείων δεν υπάρχουν.

Για να αποδοθεί η πόλη στην κυκλοφορία των ανθρώπων και όχι των αυτοκινήτων, χρειάζεται πολιτική βούληση και συστηματικός προγραμματισμός, στοιχεία που προφανώς δεν διαθέτουν οι υπεύθυνοι.

Γουδή: μητροπολιτικό πάρκο ή οικόπεδο για μητρόπολη;

Η ΙΣΤΟΡΙΑ θεσμοθέτησης του μητροπολιτικού πάρκου στο Γουδή είναι πα-

λιά και... πονεμένη. Σήμερα, αντί για το πάρκο που προβλέπουν οι νόμοι και οι μελέτες, υπάρχει ένας κατατεμαχισμένος, απροσπέλαστος χώρος που κομμάτια του εποφθαλμιούν και εκμεταλλεύονται ο στρατός, η εκκλησία, τα «ολυμπιακά ακίνητα» κ.ά. Ωστόσο, στην περιοχή μπορεί, με τις κατάλληλες παρεμβάσεις, να δημιουργηθεί ένας πρότυπος υπερτοπικός πόλος πρασίνου, αναψυχής και μαζικού αθλητισμού.

Η Ανοικτή Πόλη συμμετείχε στη σύσκεψη φορέων και πολιτών που διοργάνωσε η Επιτροπή Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή, την Τετάρτη 29 Νοεμβρίου στα γραφεία του 7ου διαμερίσματος. Στις 23 Απρίλη 2007, έθεσε το θέμα στο δημοτικό συμβούλιο. Στην παρέμβασή του, ο Αλέξης Τσίπρας ανέφερε:

«Στο Γουδή, είπε, υπάρχει σήμερα ένας χώρος συνολικής έκτασης 4.000 στρεμμάτων, το μεγαλύτερο τμήμα του οποίου ανήκει διοικητικά στο Δήμο Αθηναίων. Ο χώρος έχει χαρακτηριστεί ήδη από το 1985 (Ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας) ως «Μητροπολιτικός Χώρος Πρασίνου», χαρακτηρισμό που ενισχύει η ένταξη του χώρου στην «Β' Ζώνη Προστασίας Υμηπτού» και η - ανενεργή σήμερα - παραχώρηση έκτασης 965 στρεμμάτων στους δήμους Αθηναίων και Ζωγράφου (1977), με στόχο «...τη δημιουργία ελευθέρων χώρων πρασίνου...». Το 1999 το Εργαστήριο Αστικού Περιβάλλοντος της Αρχιτεκτονικής του ΕΜΠ εκπονεί μελέτη που εισηγείται τις προϋποθέσεις για τη δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου στο Γουδή.

Ωστόσο, με μια σειρά απογραμμάτιστων και πολλές φορές αντιφατικών χωροθετήσεων χρήσεων ο χώρος του Γουδή δεν αντιμετωπίστηκε ποτέ ως ενιαία έκταση και υπονομεύθηκε η προοπτική δημιουργίας ενός Πάρκου με υψηλή οικολογική ποιότητα.

Χαρακτηριστικά να αναφέρουμε την κατασκευή, κατά την περίοδο της προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων, «προσωρινών» εγκαταστάσεων για μια σειρά αθλημάτων, όπως η περίπτωση της «λυόμενης» και πλέον μόνιμης εγκατάστασης του badminton, που έχει παραχωρηθεί σε ιδιώτη και έχει μετατραπεί σε θέατρο και την κατασκευή υπαίθριου αμαξοστασίου και εκτεταμένου οδικού δικτύου στο εσωτερικό του χώρου, χρήσεις που έθιξαν περιοχές υψηλού πρασίνου και μαρτυρούν την απουσία συνολικού σχεδίου για τη δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου. Πρόσφατα, είδαν το φως της δημοσιότητας δεσμεύσεις προς την Εκκλησία της Ελλάδας για τη χωροθέτηση στην ευρύτερη περιοχή του νέου μητροπολιτικού ναού.

Το επόμενο διάστημα είναι ιδιαίτερο κρίσιμο και καλούμε το Δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων να πάρει ξεκάθαρη θέση και πρωτοβουλίες για να θεσμοθετηθεί και να υλοποιηθεί το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή υψηλού και πυκνού πρασίνου, σύμφωνα με την μελέτη του ΕΜΠ, χωρίς εμπορευματοποίηση.

ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΜΗΝΕΣ, εξελίσσεται μια μεγάλη εκστρατεία από κυβέρνηση και ΜΜΕ ώστε να παρουσιαστούν οι «κουκουλοφόροι» σαν το πρόβλημα της περιοχής. Και βέβαια υπάρχει και το μόνιμο θέμα των τοξικοεξαρτημένων που κατά καιρούς χρησιμοποιείται ανάλογα.

Επιπλέον, το τελευταίο διάστημα σηματοδεύτηκε από κάποια γεγονότα στην πλατεία Εξαρχείων. Απομακρύνθηκαν οι τοξικοεξαρτημένοι που συχνάζουν εκεί, απομάκρυνση η οποία δεν έγινε από την αστυνομία αλλά από ανθρώπους του «χώρου», με μια κίνηση που στηρίχθηκε, σιωπηλά ή μη, από καταστηματαρχές της περιοχής. Επίσης σε εξέλιξη βρίσκεται σχέδιο της ΕΛ.ΑΣ. για καλύτερη αστυνόμευση των Εξαρχείων, σχέδιο το οποίο περιλαμβάνει αμέτρπτες περιπολίες και αυξημένη «ευαισθησία» στην προσαγωγή οποιουδήποτε στο τοπικό τμήμα για εξακρίβωση στοιχείων.

Να το πούμε καθαρά! Το πρόβλημα της γειτονιάς μας είναι η στοχοποίησή της, από την εκάστοτε κυβέρνηση, λόγω των έντονων πολιτικών και κινηματικών διεργασιών που χρόνια τώρα φιλοξενούνται σε αυτήν.

Είναι η προκλητική στάση της ΕΛ.ΑΣ. που απλώνει ένα αποπνικτικό μανδύα ελέγχου και αστυνόμευσης, παρενοχλώντας μας πλέον στην καθημερινή μας ζωή και δράση. Δεν θέλουμε να μας κοιτάνε στραβά σε κάθε γωνία!

Είναι η αυθαιρεσία του κάθε καταστηματαρχη νυχτομάγαζων που δεν σέβεται τη γειτονιά και τους κατοίκους της.

Όσο για το κοινωνικό πρόβλημα των τοξικοεξαρτημένων ατόμων, πρέπει να αντιμετωπιστεί ως τέτοιο, πράγμα που σημαίνει ότι χρειάζεται σοβαρή και σε βάθος χρόνου κοινωνική πολιτική και επιστημονική αντιμετώπιση, και που σίγουρα δύνεται με κανενός καταστολή από όπου κι αν προέρχεται.

Αχιλλέας Σταύρου

Τελικά ποιο είναι το «πρόβλημα των Εξαρχείων»;

για τα «Κουντουριώτικα» στη Λ. Αλεξάνδρας

Η ΠΕΡΙΟΧΗ «Κουντουριώτικα», που εκτείνεται από τους πρόποδες του Λυκαβηττού μέχρι την οδό Κεδρηνού, είναι ο πιο σημαντικός κρίκος στην υπόθεση της ανάπλασης και της δημιουργίας χώρων πράσινου σε ολόκληρο το 7ο Διαμέρισμα, μια πυκνοδομημένη περιοχή με υψηλούς συντελεστές δόμησης και κάλυψης.

Η πρόσφατη απόφαση του ΥΠΕΧΩΔΕ για την ανάπλαση της ευρύτερης περιοχής της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, στην οποία εντάσσονται και τα «Κουντουριώτικα», μπορεί να αποδειχτεί κενή περιεχομένου μιας και δεν συνοδεύεται από απόφαση για αναστολή των οικοδομικών αδειών. Αυτά τα 14 περίπου στρέμματα, ως ο μοναδικός αδόμητος χώρος στην περιοχή, αποτελούν πόλο έλξης μεγαλοεργολάβων. Σήμερα ανεγείρονται ήδη νέες οικοδομές και μέχρι να συντελεστεί η πολυπόθητη ανάπλαση υπάρχει κίνδυνος να έχει κτιστεί όλη η περιοχή των Κουντουριώτικων.

Επιπλέον, η υπουργική απόφαση αφήνει εκτός ορίων ανάπλασης το οικοπέδο της Εκκλησίας (βενζινάδικο) που ο Δήμος έχει ήδη χαρακτηρίσει ως χώρο πρασίνου...

Είναι λοιπόν μεγάλη η ανάγκη προστασίας των ελεύθερων αδόμητων χώρων και η ανάπτυξη σε αυτούς λειτουργικού πράσινου. Ως «Ανοικτή Πόλη», μαζί με τους κατοίκους του 7ου Διαμερίσματος, προτείνουμε και διεκδικούμε:

- Κατεδάφιση του γηπέδου του ΠΑΟ και μετατροπή του χώρου σε αστικό πάρκο με πράσινο και χρήσεις αθλητισμού και αναψυχής για χρήση των κατοίκων και των σωματείων της γειτονιάς. Σε αυτή την κατεύθυνση, η ακριβής μορφή που θα πάρει η ανάπλαση να γίνει αντικείμενο εμπειριστατών μελέτης και ουσιαστικής διαβούλευσης με τους κατοίκους και τους φορείς της περιοχής.
- Διατήρηση και αποκατάσταση-ανάπλαση όλων των προσφυγικών πολυκατοι-

κιών της Λ. Αλεξάνδρας (σύμφωνα άλλωστε και με τη σχετική απόφαση του ΣτΕ) και κοινωνική αξιοποίησή τους (π.χ. για ξενώνες ασθενών, φοιτητικές κατοικίες ή εργαστήρια, συμβουλευτικούς κοινωνικούς σταθμούς κ.λπ.)

- Λειτουργική ενοποίηση του χώρου των Κουντουριώτικων και των Προσφυγικών της Αλεξάνδρας, ώστε να διαμορφωθεί ένας ενιαίος μεγάλος πόλος περιβαλλοντικής και κοινωνικής αναβάθμισης της περιοχής

Ο Δήμος Αθηναίων και το ΥΠΕΧΩΔΕ πρέπει επιτέλους να εφαρμόσουν τους νόμους, το ρυθμιστικό σχέδιο και τις δικαστικές αποφάσεις, έτσι ώστε να προχωρήσει η ανάπλαση: Να λάβουν μέτρα διασφάλισης του χώρου (αναστολή οικοδομικών αδειών και των οικοδομικών εργασιών που συντελούνται σήμερα στην περιοχή) και να εξασφαλίσουν τα αναγκαία κονδύλια για την πραγματοποίηση των έργων.

κατάληψη Vs. MAT

Στις 29 Μαΐου η περιοχή γύρω από τη πλατεία Αυδή στο Μεταξουργείο είχε περικυκλωθεί από αστυνομικές δυνάμεις. Προφανής στόχος η εκκένωση του κατειλημμένου κτιρίου στη γωνία Μυλλέρου και Γερμανικού κατ' εντολή του Δήμου Αθηναίων. Η «κατάληψη Μυλλέρου και Γερμανικού» από τον περασμένο Αύγουστο λειτουργούσε ως αυτοδιαχειριζόμενος κοινωνικός χώρος στο παλιό κελυφος τμήματος του εργοστασίου του μεταξουργείου Δουρούτη, με εβδομαδιαίες συνελεύσεις, δανειστική βιβλιοθήκη για τους κατοίκους της περιοχής, προβολές, εργαστήριο μεταξοτυπίας, καλλιτεχνικά δρώμενα για παιδιά κ.α.

Οι δυνάμεις των MAT, αφού εισέβαλαν στο κτίριο με μεθόδους «αντιτρομοκρατικής επιχείρησης», ήρθαν αντιμέτωποι με τρία παιδιά και ένα σκύλο! Οι τρεις οδηγήθηκαν στη Γ.Α.Δ.Α όπου ο εισαγγελέας άσκησε αυτεπαγγέλτως ποινική δίωξη με βάση τον μεταξικό νόμο 1539/38 «περί κατάληψης δημόσιων κτισμάτων». Ο σκύλος δεν ξέρουμε τί απέ-

γινε, τα παιδιά, πάντως, κατόπιν δήλωσης εκπροσώπων του Δήμου Αθηναίων ότι δεν επιθυμείται η προσωπική δίωξή τους, αφέθηκαν ελεύθερα, ενώ ο εισαγγελέας διέταξε προκαταρκτική εξέταση.

Αξίζει να σημειωθεί ότι κατά την 1η συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου οι καταληψίες προσπάθησαν να παρέμβουν και να αναγνώσουν ένα κείμενο, στο οποίο εξηκούσαν το σκεπτικό τους, αλλά εκδιώχθηκαν από την αίθουσα με παρέμβαση της δημοτικής αστυνομίας.

Σε μια κεντρική περιοχή όπου άρχισε να εφαρμόζεται η στρατηγική διαμόρφωσης ενός τοπίου «πολιτιστικής αναζωογόνησης», με συγκοινωνιακά έργα, θέατρα, χαμηλό συντελεστή δόμησης και ακριβά εστιατόρια, είναι φυσικό να μη χωράνε εναλλακτικές - αντιεμπορικές πρωτοβουλίες. Επίσης δεν χωράνε οι φτωχοί κάτοικοι, οι μετανάστες, τα συνεργεία, οι βιοτεχνίες, τα μπουρδέλα και ό,τι κατάλοιπο άφησε η παραγωγή στις περιοχές της δυτικής Αθήνας.

Ο «εξωραϊσμός» έρχεται να επιβάλει τη δική του ατζέντα, αυτήν της πολιτισμι-

κής και ταξικής ανωτερότητας, του real estate και της ιδιωτέουσας. Η περιοχή πρέπει να «αναβαθμισθεί». Νέα κτίρια, νέοι κάτοικοι και αλλαγή της φυσιογνωμίας μιας λαϊκής γειτονιάς που πήρε το όνομα της από ένα εργοστάσιο και η οποία προέκυψε από τη σύνθεση ενός πλέγματος κατοικίας-εργασίας.

Όλγα Μπαλαούρα

Ποιο μέλλον για τον Ελαιώνα της Αθήνας;

Τους τελευταίους μήνες παρακολουθούμε τη δρομολόγηση κατασκευής γηπέδου και εμπορικών κέντρων στο Βοτανικό.

Είναι σημαντικό σήμερα να ξαναπιάσουμε το νήμα της συζήτησης που αφορά στο μέλλον της ευρύτερης περιοχής, η οποία αποτελεί μοναδικό στην Αθήνα απόθεμα για τη δημιουργία ενός μεγάλου πόλου πρασίνου, αναψυχής και πολιτισμού. Στον Ελαιώνα –την άγνωστη «πίσω αυλή» της πόλης μας– συνυπάρχουν ιστορικά κτήρια, βιοτεχνίες, εταιρείες μεταφορών και κατοικίες.

Ο Ελαιώνας της Αθήνας δεν πρέπει να μετατραπεί σε έναν αποστειρωμένο τόπο κατανάλωσης με γυάλινα κτίρια και εμπορικά κέντρα. Χρειάζεται, εφαρμόζοντας την υφιστάμενη νομοθεσία, να προχωρήσει ένα σχέδιο που θα περιλαμβάνει κυρίως χώρους κοινόχρηστου πρασίνου, μη οχλούσες παραγωγικές χρήσεις μικρής κλίμακας και παράλληλη ανάδειξη των μοναδικών πολιτισμικών και ιστορικών στοιχείων της περιοχής.

Η «Ανοιχτή Πόλη», μέσα από παρεμβάσεις στο Δημοτικό Συμβούλιο, κείμενα και δημόσιες συζητήσεις (όπως αυτή της 27ης Ιούνη στο πρώην Πιλοπαιδίο Πουλόπουλου στο Θησείο) θα συμβάλλει στο να γίνει ουσιαστικός διάλογος για το μέλλον του Ελαιώνα. Θα επανέλθουμε στο μεγάλο αυτό θέμα στο επόμενο τεύχος.

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ - ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΤΟΝ ΕΛΑΙΩΝΑ

Τρεις μύθοι και δύο προτάσεις

1. Ο πρώτος μεγάλος μύθος αφορά το «λογότυπο» το οποίο ονομαδοτεί την προωθούμενη παρέμβαση στον Ελαιώνα: το «νέο γήπεδο του ΠΑΟ» -αυτή είναι η νομιμοποιητική βάση του όλου εγχειρήματος.

Η «ανάγκη να αποκτήσει σύγχρονο γήπεδο ο ιστορικός σύλλογος της πόλης» αποκτά διάσταση «εθνικού στόχου» ανάλογου με την Ολυμπιάδα του 2004. Όμως το γήπεδο καταλαμβάνει μόνον τα 40 στρέμματα από τα 220 στρέμματα της περιοχής παρέμβασης στον Ελαιώνα, δηλαδή λιγότερο από 20% της έκτασης. Τι γίνεται λοιπόν στην υπόλοιπη έκταση; Τσιμεντοποίηση και «φύτευση» εμπορικών χρήσεων, με μεγάλα ποσοστά κερδοφορίας. Σημειώστε δε ότι αυτά αφορούν μια περιοχή που από το 1995 έχει χαρακτηριστεί με Προεδρικό Διάταγμα σαν περιοχή κοινόχρηστου πρασίνου, χωρίς όμως οι εκάστοτε Κυβερνήσεις και η Δημοτική Αρχή να κάνουν το παραμικρό στην κατεύθυνση αυτή. Εκεί λοιπόν, με την πρόσφατη ρύθμιση Σουφλιά (Ν3481/06), πέραν του «νέου γηπέδου του ΠΑΟ» κατασκευάζονται:

- ένα νέο MALL 70.000 τετρ. μέτρων, ιδιοκτησίας του ομίλου ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗ- Μπ. Βωβός.
- ένα ακόμη «εμπορικό και πολιτιστικό κέντρο» 42.500 τετρ. μέτρων από το Δήμο Αθηναίων, που μέσω ΣΔΙΤ το πιο πιθανό είναι να καταλήξει στον Βωβό.
- υπέργειο (!) και υπόγειο χώρων στάθμευσης, αρχικά 1.500 θέσεων που πρόσφατα από το μεγάλο αφεντικό της ΠΑΕ ΠΑΟ (αλλά και του συγκεκριμένου εγχειρήματος) Β. Βαρδινογιάννη αυξήθηκαν σε 4.000 (τα πάρκινγκ είναι το πιο κερδοφόρο τμήμα της επένδυσης).
- υπαίθριοι χώροι διασκέδασης (μπαρ, καφετέριες, extreme sports)
- ένα κλειστό γήπεδο μπάσκετ-βόλεϊ, 10.000 θεατών.

Γίνεται λοιπόν φανερό ότι το «νέο γήπεδο του ΠΑΟ» δεν είναι παρά το προπέτασμα καπνού για την εισβολή μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Και το μόνο πράσινο που θ' απομείνει θα είναι το χορτάρι του γηπέδου.

2. Η πρόταση, που γίνεται από τις κινήσεις των πολιτών, είναι να μετατραπεί αυτή η περιοχή σε έναν θαυμάσιο πνεύμονα πρασίνου και πολιτισμού.

Παράλληλα απαιτούμε να προχωρήσουν άμεσα από το Δήμο Αθηναίων, οι απαλλοτριώσεις όλων των κοινόχρηστων χώρων πρασίνου, έκτασης εκατοντάδων στρεμμάτων.

Θυμίζουμε ότι η Αθήνα είναι τελευταία στον κατάλογο των 27 πρωτευουσών των χωρών της

ΕΕ ως προς το συντελεστή πρασίνου ανά κάτοικο. Θυμίζουμε ακόμη ότι στον Ελαιώνα των 9.500 στρεμμάτων, το οποίο κοινόχρηστο πράσινο που προβλεπόταν με την ρύθμιση του ΠΑΣΟΚ το 1995, σήμερα (με τη συναίνεση των δύο πτερύγων του δικομματισμού) σταδιακά οδηγείται σε τσιμεντοποίηση και εμπορικοποίηση. Θυμίζουμε τέλος ότι πρόκειται για περιοχή με μεγάλη ιστορική και αρχαιολογική σημασία, η οποία παραμένει αδιερεύνητη. Σημειώνουμε δε ότι το οικονομικό κόστος της πρότασης είναι πολύ μικρότερο (περίπου το 1/3) του κόστους της προωθούμενης παρέμβασης

3. Ο δεύτερος μεγάλος μύθος που προβάλλεται, είναι ότι με την προωθούμενη παρέμβαση θα μπει τέλος σε μια περίοδο υποβάθμισης της περιοχής.

Στη σημερινή εικόνα εγκατάλειψης και ρύπανσης (που σε μεγάλο βαθμό θα παραμείνει, ριζτε μια ματιά να δείτε τι υπάρχει γύρω από το νέο στάδιο Καραϊσκάκη) θα προστεθούν τα σύγχρονα εξαμβλώματα (τύπου αυτών που ρυπαίνουν τη δημόσια αισθητική στη ΒΩΒΟπολη της Λεωφόρου Κηφισίας) και επίσης πολεοδομική και κυκλοφοριακή ασφυξία και ρύπανση, καθώς θα επελαύνει το real estate. Και βέβαια, τις ημέρες των παιχνιδιών η περιοχή θα μετατρέπεται σε κατεχόμενη ζώνη από τα ΜΑΤ, από τους ιδιωτικούς στρατούς των ΠΑΕ και από τα δεκάδες χιλιάδες αυτοκίνητα των θεατών. Όλ' αυτά μόνον αναβάθμιση δεν συνιστούν.

4. Ο τρίτος μεγάλος μύθος που προβάλλεται είναι ότι πρόκειται για μια επένδυση με σημαντικό οικονομικό δημόσιο όφελος.

Για να τεκμηριωθεί αυτό έχει συνταχθεί ένα «επιχειρηματικό σχέδιο», που όμως δεν αντέχει σε στοιχειώδη κριτική, είναι κυριολεκτικά «στον αέρα». Παράλληλα, η όλη παρέμβαση συνδέεται με σκανδαλώδεις ρυθμίσεις, οικονομικές και πολεοδομικές, υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου. Ενδεικτικά:

- Η ΠΑΕ ΠΑΟ δεν επενδύει ούτε ένα ευρώ για το «νέο γήπεδο του ΠΑΟ», το οποίο μάλιστα θα έχει το δικαίωμα να διαχειρίζεται για 49 χρόνια. Απλά θα καταβάλει ένα ποσοστό από τις εισπράξεις των εισιτηρίων για την αποπληρωμή της κατασκευής του γηπέδου.
- Η ΚΑΕ ΠΑΟ (Γιαννακόπουλος) θα εισπράττει ένα καθόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό από τα έσοδα των εισιτηρίων, με άλλοθι την ιδιοκτησία του γηπέδου της Λεωφ. Αλεξάνδρας, το οποίο όμως κατ' ουδένα τρόπο της ανήκει.
- Ο όμιλος ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗ- Μπ. Βωβός αποκτά τη δυνατότητα να κτίσει το MALL του, κατά παράβαση του ΠΔ του 1995 και κάνοντας χρήση ρυθμίσεων για μεταφορά του συντελεστή δόμησης, που έχουν κριθεί αντισυνταγματικές από το Συμβούλιο της Επικρατείας.
- Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ιδιοκτήτης του ενός τρίτου της έκτασης, το μεταβιβάζει στο Δήμο Αθηναίων χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η οφειλόμενη (για κάθε πολίτη ή νομικό πρόσωπο αυτής της χώρας) εισφορά σε γη και χρήμα. Υπερτιμολόγηση υπέρ της ΕΤΕ και σε βάρος του Δήμου Αθηναίων: 13 εκατ ευρώ.

Συμπέρασμα: ένα τρελό παιχνίδι παράτυπων ρυθμίσεων και κερδών έχει στηθεί γύρω από το «νέο γήπεδο του ΠΑΟ». Ποιος καλείται να πληρώσει; Μα, ο αθηναϊκός λαός φυσικά.

5. Πρόταση παν-αθηναϊκής δραστηριοποίησης

Η Επιτροπή Πολιτών για τη διάσωση του Ελαιώνα ήδη προσφεύγει στο ΣτΕ, όμως αυτό το σκέλος δραστηριοποίησης δεν αρκεί. Η μαζική ενεργοποίηση των πολιτών και των κινήσεων στις γύρω περιοχές και Δήμους (το ζήτημα έχει άλλωστε υπερτοπική διάσταση) είναι αναγκαία και επείγουσα. Κι αυτό, μαζί με άλλα μέτρωπα και αγώνες που αναπτύσσονται σε ολόκληρο το λεκανοπέδιο, σε ολόκληρη τη χώρα, είναι μια συμβολή στην γενικότερη αλλαγή των συσχετισμών για την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών, της δημόσιας παρουσίας και των δικαιωμάτων του λαού.

Χρίστος Καραμάνος

Μέλος της επιτροπής πολιτών για τη διάσωση του Ελαιώνα, πολιτικός μηχανικός.

Ζημιωμένος ο Δήμος από την αγορά των οικοπέδων της ΕΤΕ στο Βοτανικό

Αποσπάσματα από την ανακοίνωση της «Ανοιχτής Πόλης» όταν το θέμα ήρθε στο Δημοτικό Συμβούλιο:

Στις 26 Φεβρουαρίου, ζητήθηκε από το ΔΣ η επικαιροποίηση της εξουσιοδότησης προς το (νέο) Δημάρχο για την αγορά των ακινήτων της Εθνικής Τράπεζας στον Ελαιώνα έναντι 20,3 εκ. ευρώ. Το βασικό πρόβλημα με την αγορά αυτών των οικοπέδων (75 περίπου στρεμμάτων), είναι πως ο Δήμος δεν διεκδικεί από την ΕΤΕ την εισφορά σε γη που δικαιούται και συνεπώς το τίμημα που καταβάλλει είναι υπερκοστολογημένο.

Η Ανοιχτή Πόλη ζήτησε να μην ληφθεί απόφαση εξουσιοδότησης αν προηγούμενως δεν υπάρξει ρητή διαβεβαίωση από την Πολεοδομία αναφορικά με την υποχρέωση καταβολής εισφοράς σε γη και σε χρήμα των ομίλων ΕΤΕ και «Διεθνής Τεχνική - Μπάμπης Βωβός».

Απαντώντας, η Δημοτική Αρχή παραδέχθηκε, παρουσιάζοντας και σχετική γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του ΥΠΕΧΩΔΕ, πως υπάρχει όντως θέμα εισφοράς σε γη από την πλευρά της ΕΤΕ προς τον Δήμο. Όμως δεν αποδέχτηκε -δημοσίως τουλάχιστον- ότι αυτό σημαίνει και υπερτιμημένο υπολογισμό του τιμήματος εξαγοράς του οικοπέδου. Η ψηφοφορία που εξουσιοδότησε τον δήμαρχο για την αγορά των οικοπέδων.

Η ανάγκη δημιουργίας γηπέδου του Παναθηναϊκού χρησιμοποιήθηκε ως άλλοθι προκειμένου να εξυπηρετηθούν συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα. Αντί να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση για το πώς η δημιουργία του γηπέδου θα γίνει σε σωστές βάσεις και θα βοηθήσει την ανάπτυξη και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στην περιοχή, με σεβασμό στους υπάρχοντες νόμους και τις περιβαλλοντικές διατάξεις, η Δημοτική Αρχή προτίμησε με συνοπτικές διαδικασίες να «κλείσει» το θέμα.

... και η σχετική προσφυγή των δημοτών στο ΣτΕ

Στη συνέντευξη τύπου της Επιτροπής Πολιτών για τη Διάσωση του Ελαιώνα, την Πέμπτη 3 Μαΐου, παρουσιάστηκε η προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας των 25 Αθηναίων δημοτών (ανάμεσα τους ειδικοί, επιστήμονες, πολεοδόμοι κ.α) με την οποία ζητείται η «ακύρωση της υπ. αριθμ. 122/26.2.2007 πράξης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αθηναίων και κάθε άλλης συναφούς πράξης και παράλειψης της διοίκησης, με την οποία αποφασίζεται η αγορά των ακινήτων στην περιοχή Ελαιώνας του Δήμου Αθηναίων που αναφέρονται στο άρθρο 12 του ν. 3481/2006» γιατί δεν είναι σύνομη. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται δύο βασικούς λόγους για την ακύρωση:

1. Τον ανατιολόγητο καθορισμό υψηλότερης τιμής μονάδος ανά τετραγωνικό μέτρο των οικοπέδων
2. Την έλλειψη της απαιτούμενης πλειοψηφίας των 2/3 των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου.

Στη συνέντευξη τύπου, ο Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος και μέλος του ΔΣ του ΔΣΑ, ο οποίος συνέταξε την προσφυγή, απέδειξε με νομικά επιχειρήματα, εκτεταμένες αναφορές στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και άλλα δημόσια έγγραφα, ότι ο Δήμος Αθηναίων οφείλει να εισπράξει από την Εθνική Τράπεζα εισφορά σε γη και χρήμα.

ένα πείραμα που έφερε τα πάνω κάτω στην πόλη

«ΤΙ ΚΡΙΜΑ! Η ωραία Δημοτική Αγορά της Κυψέλης και ένα από τα λίγα χαμηλά κτίρια της περιοχής, έχει κλείσει από χρόνια, την αφήνουν να καταρρέει», έτσι σκεφτόμασταν διάφοροι από μας, μέλη της «Ανοιχτής Πόλης» και κάτοικοι της Κυψέλης. «Θα 'πρεπε να ξαναοίξει, να γίνει πολιτιστικό κέντρο», λέγαμε. Όλες τις εκδηλώσεις μας λοιπόν για το 6ο Διαμέρισμα, πριν τις δημοτικές εκλογές, τις κάναμε εκεί. Μπροστά από τη μεγάλη κλειστή γκαραζόπορτα, στον πεζόδρομο της Φωκίωνος Νέγρη. Και ύστερα, πριν ορκιστεί το νέο Δημοτικό Συμβούλιο, στις 10 Δεκεμβρίου 2006, μετά από ανοιχτή συνέλευση των κατοίκων και αφού είχαμε ως τότε μαζέψει δυόμισι χιλιάδες υπογραφές για να μετατραπεί ο χώρος σε... πολυχώρο πολιτισμού, ανοίξαμε την Αγορά. Και ναι μεν, εμείς την ανοίξαμε, αλλά...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ. Ο Δήμος είχε κλείσει την Αγορά εδώ και τέσσερα χρόνια. Έδειχνε να την έχει ξεχάσει και ακούγονταν φήμες. Κάτι για επταόροφα εμπορικά κέντρα, κάτι για γκαράζ... Και τότε, ξεσηκώθηκαν κάτοικοι και σύλλογοι της περιοχής, που, χάρις σε αρχιτεκτονική μελέτη του Πολυτεχνείου, πριν από δύο χρόνια κέρδισαν κάτι σπουδαίο: να κριθεί ο χώρος διατηρητέος από το Υπουργείο Πολιτισμού σύμφωνα με το Νόμο 3028/2002.

Σύμφωνα με την απόφαση, η Δημοτική Αγορά της Κυψέλης «αποτελεί εξαιρετικό δείγμα δημόσιου κτηρίου που κατασκευάστηκε την περίοδο του Μεσοπολέμου, το 1935, επί Δημαρχίας Κ. Κοτζιά. Διαθέτει το χαρακτήρα ενός κτηρίου στο οποίο τα εμπορεύματα έφεραν ακόμα ενεργά το χρηστικό στοιχείο. Η συναλλαγή ήταν μια πραγματική ανάγκη και οι αγοραστές γνώριζαν ενδεχομένως τους καταστηματαρχές. Γι' αυτό πλιν της αρχιτεκτονικής, τυπολογικής και μορφολογικής αξίας, είναι φορέας της ιστορίας ενός τύπου εμπορίου που η γενικευμένη σύγχρονη εμπορευματοποίηση απαξιώνει και εξαφανίζει. Επίσης, η Αγορά αποτελεί χαρακτηρι-

στικό κτίσμα του μοντέρνου κινήματος, που κατορθώνει να ενσωματώνει με επιτυχία ιστορικές αναφορές από τον κλασικισμό. Αποτελεί σημείο αναφοράς για τους κατοίκους και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την καθημερινή ζωή. Η Δημοτική Αγορά της Κυψέλης είναι ένα μοναδικό τοπόσημο στην Κυψέλη, που οι κάτοικοι αναγνωρίζουν αλλά και χρησιμοποιούν, για να προσδιορίσουν και να ορίσουν την γειτονιά ως έννοια και ταυτόχρονα τη θέση αυτών των ιδίων σε αυτό το χώρο της τοπικής κοινότητας».

Η απόφαση αυτή ήταν σπουδαία, πρώτ' απ' όλα, επειδή είναι έγκλημα να καταστρέφουμε τις μνήμες της πόλης. (Αρκετά έχουμε εγκληματήσει στη δική μας πόλη, με την περιοχή Κυψέλης να κρατάει σχεδόν τα νιά, ανάμεσα στις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές του κόσμου). Είναι έγκλημα αρχιτεκτονικό, επειδή η ίδια η Αγορά, είναι ένα κτίριο του 1935 από τα λίγα που σώζονται στο είδος του. Και είναι επίσης έγκλημα, επειδή εμείς που ζούμε εδώ, θυμόμαστε ότι ψωνίζαμε, θυμόμαστε ότι ήταν πέρασμα, ότι κοντοστεκόμασταν και πιάναμε κουβέντα με γνωστούς και άγνωστους. Αυτό ήταν η Αγορά και ενώ ήταν διατηρητέα, ο Δήμος την είχε μετατρέψει σε φάντασμα.

ΚΑΙ... Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Στις 10 Δεκεμβρίου η Αγορά άνοιξε και για 4 ημέρες οι κάτοικοι την καθαρίζαμε και την τακτοποιούσαμε. Από τις 15 Δεκεμβρίου άνοιξε για τον κόσμο με έκθεση εικαστικών, με μικρή χριστουγεννιάτικη αγορά και με πάγκους μεταναστών -όλοι κάτοικοι της περιοχής μας. Γνωστοί λογοτέχνες διάβασαν σε μικρούς και μεγάλους έργα δικά τους και άλλων.

Έγιναν συζητήσεις για την παιδεία, για την κοινωνική αλληλεγγύη, για τα παλιά κτήρια της Αθήνας και ειδικότερα για την Αγορά.

Στις 21 Δεκεμβρίου έγινε, μέσα στην Αγορά πια, η πρώτη ανοικτή συνέλευση κατοίκων και δημιουργήθηκε η πρώτη ομάδα πρωτοβουλίας για τη διαχείριση και το μέλλον της. Σε εκείνη τη συνέλευση η «Ανοικοδόμηση», μια ομάδα καλλιτεχνών, πρότεινε να παρουσιάσουν εικαστικά δρώμενα στο χώρο από τις 27 Δεκεμβρίου. Και ύστερα απ' αυτούς, τη σκυτάλη πήραν κι άλλοι καλλιτέχνες, κι άλλοι, κι άλλοι και φτάσαμε σήμερα, επτά μήνες αργότερα, οι ομιλίες, οι συζητήσεις, οι εκδηλώσεις, οι εκθέσεις, τα καλλιτεχνικά δρώμενα να μην έχουν σταματήσει ούτε στιγμή.

Όταν όμως διεκδικείς κάτι, ειδικά κάτι τόσο προχωρημένο για τα ελληνικά δεδομένα όπως η συνδιαχείριση ενός δημόσιου κτηρίου από τους κατοίκους και τον Δήμο, πρέπει να αποδεικνύεις πως μπορείς να το υλοποιήσεις. Το μικρό θαύμα της «Αγοράς» λοιπόν δεν εξαντλείται στους δεκάδες νέους καλλιτέχνες εικαστικούς, ηθοποιούς, μουσικούς κ.ά. που συμμετείχαν σε εκδηλώσεις και εκθέσεις μέχρι σήμερα, ούτε μόνο στα δεκάδες δημοσιεύματα και στους χιλιάδες Αθηναίους και Αθηναίες που επισκέφθηκαν το χώρο, αλλά κρύβει ένα ακόμα μυστικό όσον αφορά στον τρόπο λειτουργίας αυτούς τους μήνες.

Ίσως οι Κυψελιώτες και οι Κυψελιώτισσες κατάφεραν για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια να σημασιοδοτήσουν ξανά την έννοια της αυτοοργάνωσης συνδυάζοντας την άμεση δημοκρατία με τη λαϊκότητα, την αμεσότητα της συμμετοχής με την αποτελεσματικότητα, ξεπερνώντας μέσα σε ένα κλίμα αλληλεγγύης κατοίκων, συλλόγων και καλλιτεχνών τις πολλές δυσκολίες που έχουν πάντα τα πρωτοποριακά εγχειρήματα.

Βασικό στοιχείο σε αυτή τη συμβολική πράξη επανοικειοποίησης δημόσιου χώρου και ανάδειξης του στόχου μέσα από τη δράση η απαίτηση για τη δέσμευση του Δήμου με βάση τρεις κρίσιμες ανάγκες:

α) Την ανάγκη διατήρησης της αρχιτεκτονικής φυσιογνωμίας του κτηρίου. Η πολιτεία πρέπει να διατηρήσει αυτό το σημαντικό δημόσιο κτήριο συνοικιακής κλίμακας, χαρακτηριστικό δείγμα του Μοντέρνου Κινήματος όπως συμβαίνει σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη στα οποία η αρχιτεκτονική του Μοντέρνου Κινήματος ανήκει στην ιστορική παράδοση

που διατηρείται, αξιολογείται και ερευνάται σε ειδικά ινστιτούτα.

β) Την ανάγκη διατήρησης της κοινωνικής σημασίας για τους κατοίκους και τη γειτονιά. Η Αγορά αποτέλεσε για χρόνια χώρο κοινωνικής επαφής και συνάντησης των περιοίκων και πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί κύτταρο της ιστορικής μνήμης των κατοίκων της Κυψέλης και τοπόσημο καθώς είναι σημείο αναφοράς σε μια από τις ιστορικότερες και συγκροτημένες, από άποψη αυτόνομων – έναντι του κέντρου- υπηρεσιών, περιοχές της Αθήνας.

γ) Ανάγκη για τη συμμετοχική διαχείριση. Οι μελλοντικές χρήσεις της Αγοράς και η διαχείρισή τους πρέπει να είναι δημόσιες και η λειτουργία της ανοικτή στο κοινό. Η «Ανοικτή Πόλη» οραματίζεται και επιδιώκει να δοθεί η Αγορά στους κατοίκους της Κυψέλης. Όπως οι μικροέμποροι και οι αγοραστές είχαν στο παρελθόν τη λειτουργία αυτή στα χέρια τους, έτσι και σήμερα πρέπει να εμπλακούν ενεργά στη διαχείριση της Αγοράς οι κάτοικοι της γειτονιάς και οι φορείς τους.

Δεν έχει κανένα νόημα να επισκευαστεί το κτήριο και στη συνέχεια ο Δήμος να το δώσει σε κάποιους άλλους να το διαχειρίζονται ερήμην των ανθρώπων που ζουν εκεί. Η Φωκίωνος Νέγρη είναι γεμάτη καφετέριες, εστιατόρια και μπαρ. Η Αγορά μπορεί να γίνει μια μικρή όαση και αντίβαρο στην εμπορευματοποίηση που υπάρχει στον περίγυρο. Να γίνει καταφύγιο για όλους. Ένας χώρος που θα φιλοξενεί, εργαστήρια για εικαστικούς, δανειστική βιβλιοθήκη, δωρεάν internet, χώρο συνάντησης ηλικιωμένων, στούντιο για μουσικά συγκροτήματα της περιοχής, χώρο συνάντησης των συλλόγων της περιοχής, να φιλοξενεί θεατρικές και κινηματογραφικές παραστάσεις. Μ' άλλα λόγια, ένα πολυπολιτισμικό κέντρο για τις ανάγκες των κατοίκων της γειτονιάς με τους κατοίκους της Κυψέλης να έχουν άμεσο λόγο στη χρήση της.

Η αγορά είναι ακόμα ανοικτή και σας περιμένει στις εκδηλώσεις της.

**Μίτση Βρασιβανοπούλου,
Τάσος Κορωνάκης**

Το πρόγραμμα μπορείτε να το βρείτε στο <http://indy.gr/community/agora-tis-kypselis> ενώ μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας στο e-mail: diamerisma6@gmail.com

Ρατσισμός από κούνια

Η ΑΘΗΝΑ τα τελευταία χρόνια έχει μετατραπεί σε πολύμορφο μωσαϊκό πολιτισμών. Εντούτοις, τα βήματα ένταξης των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία, όπως και η βοήθεια που τους προσφέρει ο Δήμος (ένα μοναδικό ΚΕΠ για τους χιλιάδες μετανάστες σε όλη την Αθήνα) είναι υποτυπώδη.

Το αποκορύφωμα είναι ότι τα χιλιάδες παιδιά μεταναστών που γεννιούνται στην Ελλάδα, τα οποία δεν γράφονται στα δημοτολόγια και δεν τους δίδεται πιστοποιητικό γέννησης, παραμένουν μετέωρα. Δεν μπορούν μάλιστα να αποκτήσουν νόμιμα χαρτιά ούτε και από τη χώρα καταγωγής των γονιών τους, αφού τους λείπει ένα απαραίτητο έγγραφο: αυτό με το οποίο θα μπορούν να αποδείξουν την

...ύπαρξή τους!

Επιπλέον, η καταστρατήγηση των βασικών δικαιωμάτων όλων αυτών των ανθρώπων που φυλακίζονται και κρατούνται υπό άθλιες συνθήκες στους ακατάλληλους χώρους του Τμήματος Αλλοδαπών έρχεται σε αντίθεση τόσο με το Σύνταγμα όσο και με τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Παιδιών, που έχει υπογράψει η Ελλάδα.

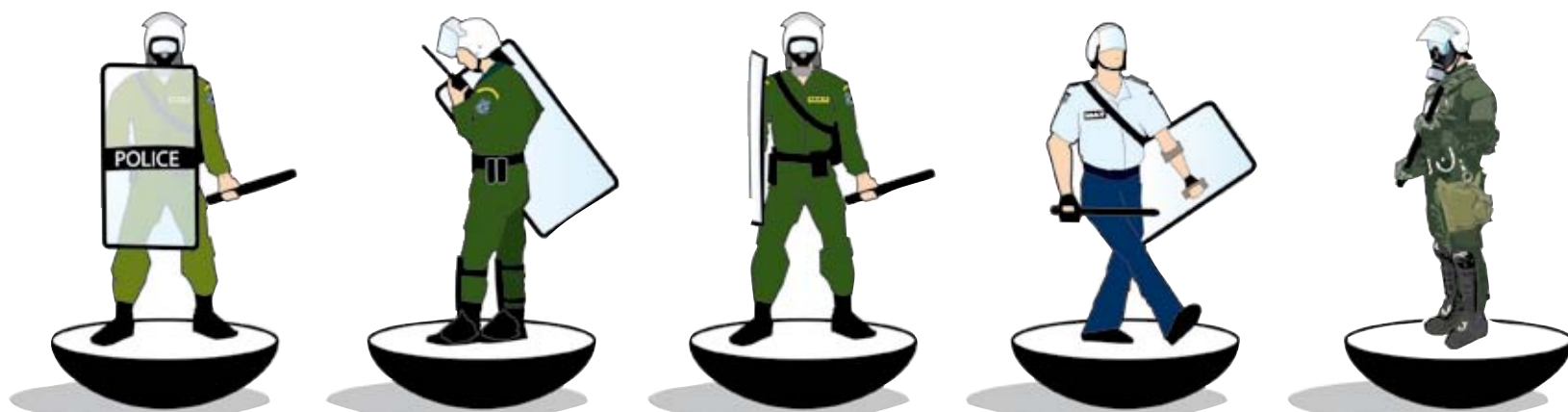
Ως «Ανοιχτή Πόλη» θεωρούμε αυτονόητη την προστασία, χωρίς διακρίσεις, των δικαιωμάτων, της ασφάλειας και της ελευθερίας όλων των προσφύγων και των μεταναστών, ιδίως των ανηλίκων, καθώς και τη δημιουργία νομοθεσίας που θα επιτρέπει την εγγραφή των νεογέννητων στα δημοτολόγια.

Ο ρατσισμός από την κούνια πρέπει να σταματήσει. Καμιά ζωή δεν είναι λαθραία!

Άκης Διαμαντίς

ΕΛ.(ληνική) ΑΣ.(υδοσία)

ΜΕΧΡΙ ΠΡΙΝ μερικές βδομάδες όσοι φώναζαν για την ένταση της καταστολής, τα συστήματα παρακολούθησης και την αghιότητα των πραιτόρων του Πολύδωρα θεωρούνταν γραφικοί, ακραίοι, υπερασπιστές των κουκουλοφόρων (αν όχι κουκουλοφόροι και οι ίδιοι...), έως και «φωλιά της βίας». Ξαφνικά, μετά την ανακάλυψη των γνωστών βίντεο «της ντροπής» (λες και ντρέπεται κανείς τους πραγματικά), οι πάντες εκστομίζουν κορώνες δημοκρατικής ευαισθησίας, κόπτονται για την προστασία των δικαιωμάτων, διαρρηγνούν τα ιμάτιά τους στο όνομα της δημοκρατίας.

Σε μια κοινωνία που αναπαράγει τη βία ως θεμελιώδη αρχή της ύπαρξής της, κροκοδείλια δάκρυα κυλάνε στα μάγουλα των όψιμων υπερασπιστών του αστι-

κού κράτους δικαίου αφού εντοπίσουν το υπ' αριθμόν 54.328 «μεμονωμένο περιστατικό».

Όσοι όμως δεν έχουμε βυθιστεί στην αυτιστική τηλε-ζωή του καναπέ, έχουμε υπάρξει μάρτυρες της κρατικής βίας. Είδαμε την Αστυνομία να σαπίζει στο ξύλο - γιατί έτσι μας αρέσει- διαδηλωτές κάθε λογής (φοιτητές, καθηγητές, συνταξιούχους, μέχρι και τους ίδιους τους συνδικαλιστές της Ελ.Ασ.) και να τους ραντίζει αφειδώς με «ακίνδυνη» πιπερόριζα. Ακούσαμε τον Δήμαρχο Αθηναίων να σχεδιάζει τον περιορισμό του δικαιώματος της διαδηλώσης σε μία λωρίδα κυκλοφορίας. Ακούσαμε για ζαρντινιέρες και πράσινα All Star.

Βία, όμως, είναι και οι κάμερες που είναι διάσπαρτες κατά εκατοντάδες μέσα

στην πόλη. Και τα αναρίθμητα μπλόκα στο κέντρο τα βράδια, και οι διμοιρίες που ποζάρουν αγέρωχα στην Ακαδημίας. Βία είναι και η απαθής αποδοχή όλων των παραπάνω. Και όλη αυτή η βία συσσωρευμένη διαμορφώνει συνειδήσεις που οδηγούν στον απόλυτο ατομικισμό («μακριά από τον κ**ο μας κι όπου θέλει ας είναι...»).

Μέσα σ' αυτό το συντριπτικό κλίμα σιωπηλής αποδοχής η μάζα μετατρέπεται σε αγέλη και οι μηχανισμοί που αναπτύσσονται ανάμεσα στα άτομα της αγέλης είναι ισοπεδωτικοί. Η αγέλη κατασπαράζει τους αδύναμους κρίκους του συστήματος. Κάθε είδους μειονότητα (φυλετική, εθνική, θρησκευτική, σεξουαλική κλπ), ό,τι ξεφεύγει από τη νόρμα που θέτει η ίδια η αγέλη, μετατρέπεται σε ιδανική

η σύλληψη ενός βίντεο... ή αλλιώς welcome to Traboukistan

ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ μετά το 1974, η ελληνική αστυνομία προσπαθεί να επιβάλει την αισθητική της πάνω σε ένα έργο τέχνης. Μετά την αποκαθήλωση έργου της έκθεσης Outlook το 2003 κατ' εντολή του τότε υπουργού πολιτισμού Ε. Βενιζέλου, τελευταίο θύμα του κρατικού παρεμβατισμού στη τέχνη ήταν το βίντεο της Εύας Στεφανί που προβαλλόταν στο πλαίσιο της έκθεσης Art Athina, μιας έκθεσης διεθνούς εμβέλειας υπό την χορηγία μάλιστα του Υπουργείου Πολιτισμού. Το βίντεο λογοκρίθηκε ως «άσεμνο» επειδή αναπαριστούσε την προσωπική στιγμή μιας γυναίκας με το αιδού της, υπό την μουσική του Εθνικού Ύμνου. Την ευθύνη της λογοκρισίας καθώς και τη τηλεοπτική καμπάνια «προφύλαξης της τέχνης από τους βέβηλους» ανέλαβε η ηγεσία του ΛΑΟΣ.

Η «Ανοιχτή Πόλη», κάλεσε τον Δήμαρχο Αθηναίων Ν. Κακλαμάνη να τοποθετηθεί υπέρ της ελευθερίας και προστασίας της τέχνης όμως εκείνος υποστήριξε πως «δεν μπορεί το δημοτικό συμβούλιο να τοποθετείται για όλα όσα συμβαίνουν στην πόλη».

Ο επικεφαλής της Ανοιχτής Πόλης, Αλέξης Τσίπρας, δήλωσε σχετικά: «Βλέποντας τέτοιου είδους γεγονότα να συμβαίνουν στην πόλη μας, αναρωτιέται κανείς, αν ζούμε στην Αθήνα ή αν ζούμε στην Τεχεράνη ή τη Δαμασκό. Αν ζούμε σε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα, ή σε μια χώρα όπου δεν έχουμε ακόμα κοσμική εξουσία και κοσμικό κράτος, και όπου κουμάντο κάνουν η Εκκλησία και διάφοροι εθνικιστικοί κύκλοι. Η επιρροή που ασκούν αυτοί οι κύκλοι, ενισχύεται από την τηλεόραση. Δεν είναι ούτε τυχαίο ούτε άσχετο με αυτή την υπόθεση το ότι στις μέρες μας, αυτοί που προβάλλονται σκανδαλωδώς από τα μέσα ενημέρωσης είναι διάφοροι εκπρόσωποι του υπερσυντηρητικού χώρου όπως για παράδειγμα ο κύριος Καρατζαφέρης».

Την επόμενη ημέρα της αποκαθήλωσης του έργου καλλιτέχνες έστησαν αντί-έκθεση στο Μεταξουργείο, όπου πρόβαλαν το επίμαχο έργο μαζί με άλλα «βλάσφημα», εκδηλώνοντας την οργή τους απέναντι στον εθνικισμό αλλά και την αλληλεγγύη τους στην καλλιτεχνίδα.

Αν λοιπόν ο προσωπικός τρόπος αφήγησης, ο τρόπος που μιλάει για την καταπίεση ο καθένας μας και ειδικά η τέχνη, αποτελούν προσβολή για κάποιους, ε τότε ας μας συλλάβουν όλους!

Όλγα Μπαλαούρα

λεία. Το bullying και το mobbing (φαινόμενα ψυχολογικής και σωματικής βίας σε σχολεία, χώρους εργασίας κλπ) παίρνουν διαστάσεις και στη χώρα μας αλλά αντιμετωπίζονται ως μια απλή παρέκκλιση από το φυσιολογικό χωρίς εμφανή προσπάθεια ανάλυσης του φαινομένου και χωρίς να λαμβάνονται μέτρα εναντίον τους.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια, ακόμα και η συντηρητικών καταβολών πολιτική ορθότητα φαντάζει επαναστατική πράξη. Η «κοινοτοπία του κακού» (Χάνα Άρεντ) επιβεβαιώνεται εκ νέου από τα λόγια του «παρασημοφορημένου» βασιανιστή της Ομόνοιας: «το έκανα για πλάκα»... Και επί ένα χρόνο, αυτό και ποιος ξέρει πόσα άλλα βίντεο κυκλοφορούν από κινητό σε κινητό χωρίς να βρεθεί ένας ΦΥΣΙΟΛΟΓΙ-

ΚΟΣ άνθρωπος να τα καταγγείλει, όχι γιατί δεν υπάρχουν φυσιολογικοί άνθρωποι, αλλά επειδή τέτοια φαινόμενα έχουν καταστεί φυσιολογικά στη συλλογική μας συνείδηση.

Η omerta, όμως, και η καλλιέργεια του φόβου σε όλες τις εκφάνσεις δεν μπορεί να είναι μέσα επιβολής της τάξης στη δημοκρατία. Είναι ομολογίες αποτυχίας. Και όσο η αναλογία μεταξύ πολιτών και ... πελατών (τηλεθεατών, καταναλωτών) είναι αρνητική για τους πρώτους τόσο αυτοί θα αποτελούν μονίμως τον αδύναμο κρίκο. Η μόνη λύση είναι να αντιδράσουμε πριν να είναι εξαιρετικά αργά. Γιατί αργά είναι ήδη... **Αλέξανδρος Μπίστης**

ένα εναλλακτικό μουσικό πανηγύρι

ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ του περσινού τελικού της Eurovision, που διοργανώθηκε στην Αθήνα, ο τηλεοπτικός μας πολιτισμός λικνιζόταν στους ρυθμούς του «εθνικού» μας τραγουδιού και όλο το έθνος (;) συζητούσε για το πανάκριβο φόρεμα της ερμνεύτριας. Επειδή όμως στην Ανοιχτή Πόλη είχαμε κουραστεί από την μουσική-κονσέρβα και τους σπόνσορες σκεφτήκαμε να διοργανώσουμε την EurovisiOFF. Έτσι, στην Πλατεία Κουμουνδούρου, το βράδυ πριν τον τελικό, μαζεύτηκαν κι έπαιξαν μουσική, χόρεψαν και τραγούδησαν συγκροτήματα και καλλιτέχνες από την χώρα μας αλλά και συγκροτήματα μεταναστών που ζουν στην Αθήνα.

Αφού περάσαμε καλά είπαμε να το ξανακάνουμε. Στο σταθμό του Θησείου, λοιπόν, στις 11 Μαΐου, στίθηκε η EurovisiOFF 2, με τη συμμετοχή του Χρήστου Θηβαίου, του Γιώργη Χριστοδούλου, των ΕΛΕΛΕΥ, των ΚΑΡΜΑ και των ΜΕΝΤΑ καθώς και μεταναστευτικών μουσικών και χορευτικών συγκροτημάτων.

Η Eurovision, μια αδιάφορη φαντεζί διοργάνωση, στην Ελλάδα έχει πάρει διαστάσεις εθνικής υπόθεσης. Ο περσινός τελικός κόστισε στη χώρα μας υπέρογκα κονδύλια για ένα αμφιβόλου ποιότητας «πολιτιστικό» γεγονός. Θεωρούμε αδιανόητο να ξοδεύεται δημόσιο χρήμα για διοργανώσεις που ευτελίζουν και εξαφανίζουν τις πολιτιστικές ιδιαιτερότητες και διαφορές των χωρών, δημιουργούν ένα ομοιόμορφο καλλιτεχνικό πρότυπο περιορίζοντας τη δυνατότητα έκφρασης διαφορετικών μουσικών ειδών, αλλά και διαφορετικών γλωσσών και ιδιωμάτων επιβάλλοντας τον αγγλικό στίχο.

Το νόημα μιας τέτοιας εκδήλωσης, η επαφή δηλαδή με διαφορετικούς πολιτισμούς και κουλτούρες χάνεται παντελώς. Η EurovisiOFF θέλαμε να αποτελέσει ένα εναλλακτικό μουσικό πανηγύρι ανοιχτό για όλους, αναδεικνύοντας μια άλλη Αθήνα, μια Αθήνα της διαφορετικότητας και της συνύπαρξης των πολιτισμών και όχι των πολυεθνικών και των play list. Ραντεβού του χρόνου! **A.M.**

...και πάλι για τον προαστικό σιδηρόδρομο

τα έργα υπογειοποίησης να ορίζεται στην κοινή τους ανακοίνωση ως «χώρος αναψυχής, στάθμευσης και κάθετης κυκλοφορίας οχημάτων». Κατά τα άλλα η συνάντηση επιβεβαίωσε τα υπάρχοντα συγκοινωνιακά σχέδια του ΟΣΕ (έντεκα νέες διαβάσεις πεζών, ανισόπεδος κόμβος Δηληγιάννη - Κωνσταντινουπόλεως - Λένορμαν και ανισόπεδη διάβαση Δομοκού).

Από την ανακοίνωση Υπουργείου/Δήμου, το μόνο πραγματικά νέο στοιχείο είναι η πρόθεση του Δήμου να «εξετάσει την ένταξη του χώρου του ΟΣΕ στο Σ.Σ. Αθηνών σε Ζώνη Ελεγχόμενης Ανάπτυξης», με την παράλληλη παραχώρηση από τον ΟΣΕ στο Δήμο «κτιριακών χώρων για να στεγάσει δραστηριότητές του προς όφελος του κοινωνικού συνόλου». Η συνδιαλλαγή αυτή παρουσιάζεται ως «αντισταθμιστικά οφέλη από τετραγωνικά καινούριων κτιρίων- υπογείων και υπεργείων-που θέλει να φτιάξει ο ΟΣΕ μέσα στην περιοχή που του ανήκει ιδιοκτησιακά». Όμως, αποτελεί εν ψυχρώ -και «συνεταιρική»- παραχώρηση συντελεστή δόμησης και άγρια τσιμεντοποίηση στο χώρο του Σταθμού.

Λίγες μέρες αργότερα, την Καθαρά Δευτέρα ο κ. Δήμαρχος ανακοινώνει «30 νέα στρέματα πράσινο στην πόλη του χρόνου τέτοια εποχή» και στο Δημοτικό Συμβούλιο της 26/2, αναφέρει πως βρίσκεται σε εξέλιξη «διαπραγμάτευση» με τον ΟΣΕ για περισσότερα τετραγωνικά από τα υπο κατασκευή κτίρια. Αναφέρεται επίσης στην υπογειοποίηση των γραμμών και στην κάτω μεριά του σταθμού, στην Κωνσταντινουπόλεως, «εάν δεν βρεθούν αρχαιότητες»...

«Δεν μπορούμε να κάνουμε κρυφές διαπραγματεύσεις σαν να παίζουμε πόκερ»

Ως «Ανοιχτή Πόλη» θεωρήσαμε την προτιθέμενη υπογειοποίηση τμήματος

του προαστιακού ως θετική εξέλιξη και σημαντική νίκη των αγωνιζόμενων πολιτών και φορέων της πόλης που κινητοποιήθηκαν για να αποτρέψουν τις δυσμενείς επιπτώσεις του έργου στο περιβάλλον και την ποιότητα ζωής στις -ήδη υποβαθμισμένες- γειτονίες της Αθήνας. Επισημάνουμε όμως πως οι ανακοινώσεις αυτές παραμένουν «στον αέρα», αφού στο Δημοτικό Συμβούλιο δεν παρουσιάστηκε τίποτα το συγκεκριμένο, ούτε ένας χάρτης ή μια μακέτα....

Αντίθετα, εκτιμάμε ότι η απόφασή του ΣτΕ ορίζει με σαφήνεια τον ριζικό αναπροσανατολισμό των σχεδίων του ΟΣΕ και το πλαίσιο εντός του οποίου οφείλουν να κινηθούν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς. Συνεπώς, η κρυφή «διαπραγμάτευση» που γίνεται από το δήμαρχο και τον υπουργό δεν νομιμοποιείται, καθώς κινείται έξω από παλαιότερες αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου. Ο κ. Κακλαμάνης αποδέχεται μια λειψή υπογειοποίηση (καθώς η προβαλλόμενη υπογειοποίηση στο Ρουφ, με την προϋπόθεση να μην εμποδιστεί από την ανασκαφή αρχαίων, είναι ένα καθαρά επικοινωνιακό τέχνασμα) και διαπραγματεύεται για ένα μεγιστοποιημένο σε σχέση με τα στοιχειώδη ορθολογικά κριτήρια σταθμό, υποκρύπτοντας τις μεθοδεύσεις (παραχώρηση συντελεστή δόμησης) για την οικοδόμηση 90 στρεμμάτων κτιριακών εγκαταστάσεων άσχετων με τη λειτουργία ενός επιβατικού σταθμού. Όμως είναι γνωστό ότι ο ΟΣΕ δεν διαθέτει οικόπεδο για κτηματομεσιτική κερδοσκοπία αλλά εκ παραχώρησης δημόσια γη, «δουλεία» για την εξυπηρέτηση των τρένων και μόνο - και όχι για εκμετάλλευση!

Ως «Ανοιχτή Πόλη», υποστηρίζουμε ότι το συνολικό έργο της αναβάθμισης της υπάρχουσας σιδηροδρομικής γραμμής για την πραγματοποίηση (υπερ)αστικών μετακινήσεων, είναι σημαντικό κοινωφε-

ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ μήνες, με τις κινητοποιήσεις των κατοίκων του 4ου και 3ου Διαμερίσματος, το ζήτημα του προαστιακού σιδηρόδρομου διατηρείται στην επικαιρότητα. Ήδη, την περίοδο αμέσως μετά τις δημοτικές εκλογές, όλες τις δημοτικές παρατάξεις του Δήμου άσκησαν από κοινού πίεση στο Συμβούλιο της Επικρατείας για να δημοσιευθεί άμεσα η απόφαση επί των προσφυγών ενάντια στις μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου, γεγονός που έγινε στις 29/11/06, με καθυστέρηση 9 μηνών! Ωστόσο, ο ΟΣΕ και οι ανάδοχοί του, εφάρμοσαν την απόφαση διακοπής εργασιών δύο μήνες μετά και μόνο αφού προηγήθηκε εξώδικη διαμαρτυρία των κατοίκων. Στην απόφασή του, το ΣτΕ θεώρησε πλημμελή την εξέταση της λύσης της υπογειοποίησης και τον αποκλεισμό της από τον ΟΣΕ και κατευθύνει στην πραγματοποίηση του έργου σε μία φάση, με άμεση υλοποίηση της φάσης υπογειοποίησης των γραμμών.

Κατόπιν, σε συνάντησή τους στις 14/2/07 ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Κακλαμάνης και ο Υπουργός Μεταφορών κ. Λιάπης συζήτησαν τις «συμπληρωματικές παρεμβάσεις στο πλαίσιο των εν εξελίξει και ήδη προγραμματισμένων έργων για την αναβάθμιση της σιδηροδρομικής γραμμής Τρεις Γέφυρες- Πειραιάς» και συγκεκριμένα την υπογειοποίηση τμήματος του σιδηροδρομικού διαδρόμου στην περιοχή Σεπολίων, με τον χώρο πάνω από

λές έργο υποδομής, που επιλύει ζωτικές συγκοινωνιακές ανάγκες. Όμως, η δημιουργία του προαστιακού δεν πρέπει να δημιουργήσει ένα ακόμη δύσκολο προσπελάσιμο πολεοδομικό τείχος μέσα στην πόλη, σε βάρος της συνοχής αστικών περιοχών που είναι ήδη περιβαλλοντικά και κοινωνικά επιβαρημένες.

Ζητάμε να εφαρμοστούν οι κατευθύνσεις του ΣτΕ για την πραγματοποίηση του έργου και καλούμε την Κυβέρνηση και τον ΟΣΕ να αναλάβουν τις πολιτικές τους ευθύνες και να προχωρήσουν στην εκπόνηση νέας, άρτιας τεχνικά και οικονομικά μελέτης, με σαφές χρονοδιάγραμμα εφαρμογής, με αιτήματα:

- Να υπογειοποιηθούν οι γραμμές, σε όσα σημεία διέρχονται μέσα από τον πυκνό αστικό ιστό, όπως αυτός έχει διαμορφωθεί ιστορικά στην πόλη μας, ώστε να εξασφαλιστεί ένας ευρύς χώρος πρασίνου και αναψυχής που θα συνδέει αντί να διαιρεί την πόλη.
- Να μην επιβαρυνθεί ο επιβατικός σταθμός της Αθήνας με οικοδόμηση εμπορικών κέντρων διασκέδασης στον ελεύθερο χώρο που έχει παραχωρηθεί για τις ανάγκες των τρένων (πλην συνήθων, μικρής κλίμακας, εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης των επιβατών)
- Να παρουσιαστούν οι σημερινές επιλογές του ΟΣΕ και του Δήμου στο Δημοτικό Συμβούλιο και τους κατοίκους, με συγκεκριμένα σχέδια και όχι γενικότητες, και να ενεργοποιηθούν οι τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου για να ελέγχουν τις μελέτες και να υποστηρίζουν τεχνικά τις αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου.

Τώρα που το ζήτημα του ορθολογικού και μακροχρόνια ωφέλιμου επανασχεδιασμού του προαστιακού έχει ανοίξει δημόσια, είναι υποχρεωμένοι όλοι οι εμπλεκόμενοι (η Πολιτεία, οι ενεργοί πολίτες και επιστήμονες και οι πολιτικές δυνάμεις στο Δήμο) να καταθέσουν τις απόψεις τους, τους σχεδιασμούς, τις ιδέες και τις εναλλακτικές προτάσεις τους. Είμαστε υποχρεωμένοι να αναζητήσουμε με λεπτομέρεια τις περιβαλλοντικά και κοινωνικά προσφορότερες λύσεις για το αναγκαίο έργο του προαστιακού και να παλέψουμε για αυτές.

Χάρης Κωνσταντάτος

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ της περιοχής Αγ. Χαραλάμπους, δίπλα στο νοσοκομείο Συγγρού στα Ιλίσια, έχουν ξεκινήσει κινητοποιήσεις κατά της απόφασης του ΥΠΕΧΩΔΕ και του Δήμου Αθηναίων να προχωρήσουν στην κατασκευή πενταόροφου υπόγειου πάρκινγκ 386 θέσεων στη νησίδα - αλσύλιο της οδού Διοχάρους. Οργάνωσαν εκδήλωση, μαζεύουν υπογραφές και απευθύνθηκαν σε φορείς προετοιμάζοντας δικαστικούς αγώνες.

Αν κατασκευαστεί υπόγειο γκαράζ στη Διοχάρους θα καταργηθεί ο ελεύθερος χώρος περιπάτου στη νησίδα, θα κοπούν 90 μεγάλα δέντρα και θα επιβαρυνθεί περισσότερο η περιοχή καθώς αντί για δέντρα θα υπάρχουν κατασκευές αερισμού - εξαερισμού και τσιμέντο. Επιπλέον, κινδυνεύει ο υπόγειος υδροφόρος ορίζοντας καθώς η περιοχή βρίσκεται στη ζώνη του Ιλισού και των παραποτάμων του, αλλά δεν έχουν ληφθεί μέτρα. Σε ακτίνα 300 μέτρων από το σημείο διατίθενται ήδη πάνω από 2.000 θέσεις σε πάρκινγκ, ενώ στα 500 μέτρα φτάνουν τις 4.000.

αντί για χώροι πρασίνου... γκαράζ στη Διοχάρους και την Κύπρου

Το γκαράζ χρωθετήθηκε με το νόμο 2947/2001 ως απαραίτητο για τους Ολυμπιακούς Αγώνες αλλά δύο χρόνια αργότερα ... μετακόμισε αφού η θέση του προβλεπόταν στη διασταύρωση της Διοχάρους με τη Μιχαλακοπούλου, αλλά τελικά θα βρίσκεται μεταξύ των οδών Ουμπλιανής και Δραγούμη. Η κατασκευή του - όπως και άλλων υπογείων πάρκινγκ που έχουν μετατρέψει πλατείες όπως του Παίδων και την Κάνιγγος σε "κρανίου τόπο" - σχεδιάζεται να γίνει με τη μέθοδο της Σύμβασης Παραχώρησης, δηλαδή της "συνεργασίας δημόσιου και ιδιωτικού τομέα".

Στις 7 Μαΐου 2005, η δημοτική σύμβουλος Άννα Φιλίνη ζήτησε ενημέρωση από την πλευρά της δημοτικής Αρχής, αναφέροντας: «Η δημιουργία του πάρκινγκ θα βλάψει σημαντικά το αστικό περιβάλλον αλλά και την ποιότητα ζωής των κατοίκων. Η Περιφέρεια μέχρι στιγμής δεν έχει δώσει την Περιβαλλοντική Έκθεση και ζητάμε από τον Δήμο επίσημα να τη ζητήσει έτσι ώστε να ενημερωθούμε και να πράξουμε τα δέοντα.»

• • •

Ένας άλλος χώρος που απειλείται από την κατασκευή γκαράζ βρίσκεται στη συμβολή Κύπρου & Πατησίων. Όταν το 1989 τροποποιήθηκε το σχέδιο πόλης με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου χαρακτηρίστηκε χώρος κοινόχρηστου πρασίνου, παιδικής χαράς και δημιουργίας Κέντρου Νεότητας, υλοποιώντας σχετικό αίτημα των κατοίκων του βου διαμερίσματος. Από τότε ο χώρος των 2.400 τμ, που έχει περίπου 45 ψηλά αιωνόβια δέντρα, παρ' όλη την εγκατάληψη από το Δήμο, παραμένει μια μικρή οάση πρασίνου, πολύτιμη για αυτή την περιβαλλοντικά επιβαρημένη περιοχή της Αθήνας.

Όμως εδώ και χρόνια ο Δήμος Αθηναίων προγραμματίζει την κατασκευή υπόγειου πάρκινγκ. Το 2006 υπόγραψε σύμβαση με την Κοινοπραξία "ΔΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ Α.Ε." παραχωρώντας "τη μελέτη, κατασκευή, χρηματοδότηση και εκμετάλλευση" του τριώροφου πάρκινγκ για 30 χρόνια.

Αν και στις μακέτες του έργου εμφανίζεται πράσινο πάνω από τον χώρο πάρκινγκ, οι μελέτες και οι εμπειρία μας δείχνουν το αντίθετο. Επιπλέον η σύμβαση παραχώρησης προβλέπει στον υπέργειο χώρο: ράμπες, αεραγωγούς, ασανσέρ, κυλικεία, καταστήματα κλπ., οπότε είναι καθαρό ότι θα απομείνει ελάχιστος χώρος για υψηλό πράσινο.

Οι περίοικοι, σε μια προσπάθεια να αποτρέψουν την τσιμεντοποίησή του πάρκου, έχουν ξεκινήσει από τον περασμένο Φεβρουάριο κινητοποιήσεις, μαζεύουν υπογραφές -μέχρι τώρα, περίπου 1.000- και έκαναν διαβήματα στο Δήμο. Μέχρι στιγμής, οι εργασίες δεν έχουν ξεκινήσει καθώς το δασαρχείο δεν δίνει άδεια για την κοπή των δέντρων.

Σε δήλωσή της, η διαμερισματική σύμβουλος της Ανοιχτής Πόλης Μαρίνα Βήκου ανέφερε: «Η Κυψέλη είναι η πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή με το λιγότερο πράσινο και, υπ' αυτήν την έννοια, ο αγώνας για να σωθεί ακόμα και ένα δέντρο είναι αγώνας για τη ζωή».

Η ΟΔΟΣ ΜΕΓΑΡΩΝ είναι ένας μικρός αδιέξοδος δρόμος στον Κεραμικό που βρίσκεται ανάμεσα σε δύο ιδιοκτησίες της εταιρείας «ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.», η οποία από το 2005 ζητά από το Δήμο Αθηναίων την κατάργηση τμήματος του αδιεξόδου και την ανταλλαγή του με δύο άλλες ιδιοκτησίες της, που όμως είναι ακατάλληλοι για κοινόχρηστη χρήση. Ωστόσο, το καλοκαίρι του 2006, η εταιρεία χωρίς να έχει εξασφαλίσει την απαιτούμενη οικοδομική άδεια προχώρησε στην επέκταση των παρακείμενων νυκτερινών κέντρων της, χτίζοντας ακόμη και στο δημόσιο χώρο της οδού Μεγάρων.

δι(α)κομματική εκχώρηση δημόσιου χώρου σε επιχειρηματία (!;)

Έκτοτε το θέμα της κατάργησης τμήματος και «ανταλλαγής» της οδού Μεγάρων επανέρχεται συνεχώς στο δημοτικό συμβούλιο: στις 12 Μαρτίου 2007, όταν και αναβάλλεται μετά από πρόταση της «Ανοιχτής Πόλης» που ζητά να μη συζητηθεί το θέμα πριν εξετασθεί από την αρμόδια διαιρετική επιτροπή Σχεδίου Πόλης. Στις συνεδριάσεις στις 26/3, 19/4 και στις 24/4/2007, οπότε και τελικά υπερψηφίστηκε

η «τροποποίηση του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου» με τις ψήφους δημοτικών συμβούλων των δύο μεγάλων παρατάξεων. Οι μειοψηφούντες σύμβουλοι της «Ανοιχτής Πόλης» μαζί με το δημοτικό σύμβουλο της Συμπάραταξης, Στέλιο Λάμπρου, προσέφυγαν στην Περιφέρεια Αττικής για την ακύρωση της απόφασης. Το αιτιολογικό τους βασίζεται στο ότι η απόφαση δεν ελήφθη με την απαιτούμενη πλειοψηφία των δημοτικών συμβούλων (τουλάχιστον 23) αλλά με την ψήφο μόνο 18 εξ αυτών.

Τελικά, στη συνεδρίαση στις 21 Μαΐου, η Δημοτική αρχή επαναφέρει το θέμα και –παρά την αποχώρηση της Αριστεράς– αποσπά την (πολυπόθητη) πλειοψηφία από τις παρατάξεις των κ. Κακλαμάνη και Σκανδαλίδη που έτσι νομιμοποίησαν εκ των υστέρων την αυθαιρεσία της «ΙΕΡΑΣ ΟΔΟΥ Α.Ε.», παραχωρώντας δημόσιο χώρο για την επέκταση ενός νυκτερινού κέντρου...

Τι γίνεται με τα νυκτερινά κέντρα;

Στην περιοχή της Ιεράς Οδού, εκτός από τα νυκτερινά κέντρα, υπάρχουν και κάτοικοι και το πρόβλημα των νυκτερινών έχει αναδειχθεί σε μεγάλο βαθμό χάρη στις κινητοποιήσεις τους. Σε μια από αυτές, τα μεσάνυχτα της 9ης Δεκεμβρίου 2007, παρουσία εκατοντάδων κατοίκων της περιοχής, η Αστυνομία έλεγξε δειγματοληπτικά έξι νυκτερινά κέντρα και τα βρήκε όλα να λειτουργούν χωρίς άδεια (!;).

Μπροστά στο πρόβλημα αυτό ο Δήμος έχει «σπρώξει τα χέρια ψηλά» πετώντας το μπαλάκι σε άλλους φορείς. Ο δήμαρχος, λίγες μέρες αφότου ανέλαβε τα καθήκοντά του, παρουσίασε έναν κατάλογο με νυκτερινά κέντρα, που ενώ σφραγίζονταν ως παράνομα, μετά από λίγο επαναλειτούργησαν, λέγοντας: «Εκτίμησή μας είναι ότι αν δεν

εκουγχρονιστεί το νομικό πλαίσιο ουδέποτε οι παρεμβάσεις του Δήμου μας θα είναι αποτελεσματικές». Λίγες μέρες αργότερα, η δημοτική Αρχή συμφώνησε με τους εκπροσώπους της Νομαρχίας και της Αστυνομίας να παραπεμφθεί το ζήτημα σε τριμελή επιτροπή. Οι πολίτες όμως, έχουν σχηματίσει την πεποίθηση ότι όταν μια Αρχή δεν θέλει να λύσει κάποιο πρόβλημα το παραπέμπει σε μια επιτροπή. Πεποίθηση που, δυστυχώς, επιβεβαιώνεται εκ των πραγμάτων και στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Πρέπει κάποια στιγμή, επιτέλους, να σταματήσει η τακτική αδιαφορίας που ακολουθεί ο δήμος. Γιατί το ζήτημα της ανεξέλεγκτης λειτουργίας των μεγάλων νυκτερινών κέντρων δεν έχει μόνο ως συνέπεια τη δυσκολία επιβίωσης των κατοίκων: Όταν τα παράνομα κέντρα λειτουργούν χωρίς καν άδεια από την Πυροσβεστική Υπηρεσία, φαντάζεστε τους κινδύνους που διατρέχουν οι ανυποψίαστοι θαμώνες τους. Πρέπει άραγε να συμβεί κάποιο τραγικό γεγονός για να αναγκαστεί η Πολιτεία να παρέμβει;

Εμείς, με βάση το μέγεθος των παρανομιών που καταγγέλλονται, αδυνατούμε να πιστέψουμε τον ισχυρισμό ότι ο Δήμος δεν έχει περιθώρια αποτελεσματικής παρέμβασης. Όταν παραβιάζονται πολεοδομικές διατάξεις και κανονισμοί πυρασφάλειας, όταν οι δημόσιοι υπαίθριοι χώροι διαφεντεύονται από τα κυκλώματα των παρκαδόρων, όταν βασιλεύει η παραοικονομία, είναι δυνατόν ο Δήμος, σε συνεργασία με την Πυροσβεστική, τη ΔΕΗ, την Εφορία, να μην μπορεί να κάνει τίποτα;

Η «Ανοιχτή Πόλη» καλεί τους φορείς της Πολιτείας να σταματήσουν να ρίχνουν το μπαλάκι των ευθυνών ο ένας στον άλλον και να αναλάβουν επιτέλους τις ευθύνες τους, να εφαρμόσουν τις αρμοδιότητες τους και να ελέγξουν ουσιαστικά όλα τα οχλούντα μεγάλα νυκτερινά κέντρα. **Χ.Κ.**

«Αν επιμείνετε να ξαναθεθεί το θέμα, εμείς δεν πρόκειται να παραμείνουμε σε αυτήν την ψηφοφορία. Σε τελευταία ανάλυση πριν από λίγο το δημοτικό συμβούλιο ενέκρινε ένα ψήφισμα που δηλώνει την συμπάρασταση του σε όσους μάχονται για τους ελεύθερους χώρους και ενάντια στις καταπατήσεις χώρων από ιδιόκτητες ιδιοκτήτες νυκτερινών κέντρων στην παραλία...»

21/5/2007, τοποθέτηση Αλέξη Τσίπρα κατά τη διάρκεια της συζήτησης στο Δημοτικό Συμβούλιο που ενέκρινε την προσκύρωση δημόσιου χώρου σε επιχειρηματία, αφού η Δημοτική Αρχή επανέφερε το θέμα για 5η φορά στην ημερήσια διάταξη...

ποια «δημοτικά συμβούλια νέων»;

πανελλαδικό δίκτυο ριζοσπαστικών σχημάτων τοπικής αυτοδιοίκησης

Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ πρέπει να αποτελεί το κύτταρο της δημοκρατίας σε μία κοινωνία. Δε νοείται σε αυτήν, να μην έχει λόγο η νεολαία, το παρόν και το μέλλον της πόλης που με τον αυθορμητισμό, τον ενθουσιασμό, το ριζοσπαστισμό και τη φρεσκάδα των ιδεών της μπορεί να δώσει δυνατές προτάσεις οξυγόνου στις γειτονιές του καναπέ και της κατανάλωσης. Είναι δεκαπέντε (15) μήνες τώρα που ψηφίστηκε στη Βουλή σχετικό νομοσχέδιο (ΠΘ' Συνεδρίαση, 21/02/2006, άρθρα 1 - 8) για τη συγκρότηση τοπικών συμβουλίων νέων. Σε αυτό προβλέπονται: α) η προκήρυξη εκλογών «εντός των τριών (3) πρώτων μηνών από την έναρξη του πρώτου και του τρίτου έτους κάθε δημοτικής ή κοιντικής περιόδου...», β) ψήφος στους νέους ηλικίας από 15 έως 28 ετών, γ) «άμεση και μυστική ψηφοφορία με ενιαία ψηφοδέλτια» και δ) εννεαμελή συμβούλια σε δήμους με 50 - 100.000 κατοίκους και ενδεκαμελή σε δήμους με τουλάχιστον 100.000 κατοίκους. Όλα δείχνουν βέβαια ότι το νομοσχέδιο, απλούστατα, έχει μείνει στα χαρτιά!

Εμείς, οι αριστεροί και προοδευτικοί νέοι οφείλουμε να επεξεργαστούμε τις δικές μας προτάσεις στο θέμα αυτό. Πρέπει, επιπλέον, να πάρουμε την πρωτοβουλία και να διεκδικήσουμε, μετά τις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές, την άμεση έκφραση της νεολαίας στα πράγματα της πόλης και τη θεσμοθέτηση αυτής της έκφρασης με τη συγκρότηση, για πρώτη φορά, Δημοτικού Συμβουλίου Νέων. Ασφαλώς, ελλοχεύει ο κίνδυνος αυτό να καταστεί βιτρίνα μίας ευνομούμενης και δημοκρατικής πολιτείας κι ένα μεγάλο άλλοθι για τις αυθαιρέσιες της εκάστοτε δημοτικής διοίκησης. Για αυτό, ένα τέτοιο συμβούλιο νέων πρέπει να έχει ενεργό συμμετοχή στη ζωή της πόλης. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να παίρνει αποφάσεις που θα αποτελούν, ταυτόχρονα, εισηγήσεις στο επερχόμενο Δημοτικό Συμβούλιο, το οποίο, με τη σειρά του, θα οφείλει να συζητάει, να γνωμοδοτεί και να αποφασίζει επ' αυτών.

Η προώθηση ενός τέτοιου μεγάλου αιτήματος προϋποθέτει τις σχετικές πρωτοβουλίες των κατά τόπους προοδευτικών δημοτικών κινήσεων και άλλων συλλογικοτήτων. Κυρίως, όμως, κρίνεται αναγκαία η παράλληλη ενεργοποίηση και η συνεργασία των νέων όλων των δημοτικών κινήσεων της ριζοσπαστικής αριστεράς. Τα καλύτερα, για τα κινήματα των πολιτών, έρχονται σαν ρεύματα που θα συναντηθούν κάποια στιγμή. Στο μεγάλο ποτάμι του αγώνα για ανοιχτές, ανθρώπινες πόλεις!

Στέλιος Αναστασόπουλος
Δημοτική Κίνηση Πολιτών Καλλιθέας

ΣΤΙΣ 16 ΙΟΥΝΗ, στο αμφιθέατρο του ρ/σ 9.84, έγινε συνάντηση σχημάτων από όλη την Ελλάδα προκειμένου να συζητηθεί η δημιουργία ενός δικτύου ριζοσπαστικών κινήσεων τοπικής αυτοδιοίκησης. Στη συνάντηση, εκτός των σχημάτων της Αττικής συμμετείχαν κινήσεις από τις Σέρρες, το Βόλο, τα Χανιά, την Τρίπολη και την Άρτα. Την πρωτοβουλία της συνάντησης είχαν το Λιμάνι της Αγωνίας, η Θεσσαλονίκη των Πολιτών και της Οικολογίας και η Ανοιχτή Πόλη.

Αρκετοί εκπρόσωποι των κινήσεων πήραν το λόγο θέτοντας μια σειρά ζητήματα πολιτικών προτεραιοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι ομιλητές/τριες επικέντρωσαν το ενδιαφέρον τους σε ζητήματα περιβάλλοντος (παράλιες, δάση, διαχείριση απορριμμάτων κ.ά.), στην εισβολή του ιδιωτικού στο δημόσιο χώρο, στη μεταναστευτική πολιτική, τη σχέση πόλης και κινήματων, σε ζητήματα δημοκρατίας και συμμετοχής των πολιτών.

Αποφασίστηκε νέα συνάντηση το Σεπτέμβριο. Μέχρι τότε θα δημιουργηθεί ένα πανελλαδικό δίκτυο αλληλοενημέρωσης, ανταλλαγής απόψεων, αλληλοβοήθειας. Σ' αυτή τη κατεύθυνση θα συμβάλλει η δημιουργία διαδικτυακού τόπου.

Η συνάντηση ενέκρινε και ψήφισμα αλληλεγγύης στον αγώνα του Δημάρχου Χρήστου Κορτζίδη και των κατοίκων του Ελληνικού για ελεύθερη πρόσβαση στην παραλία του Δήμου.

η πόλη μάς ανήκει όταν παλεύουμε γι' αυτήν

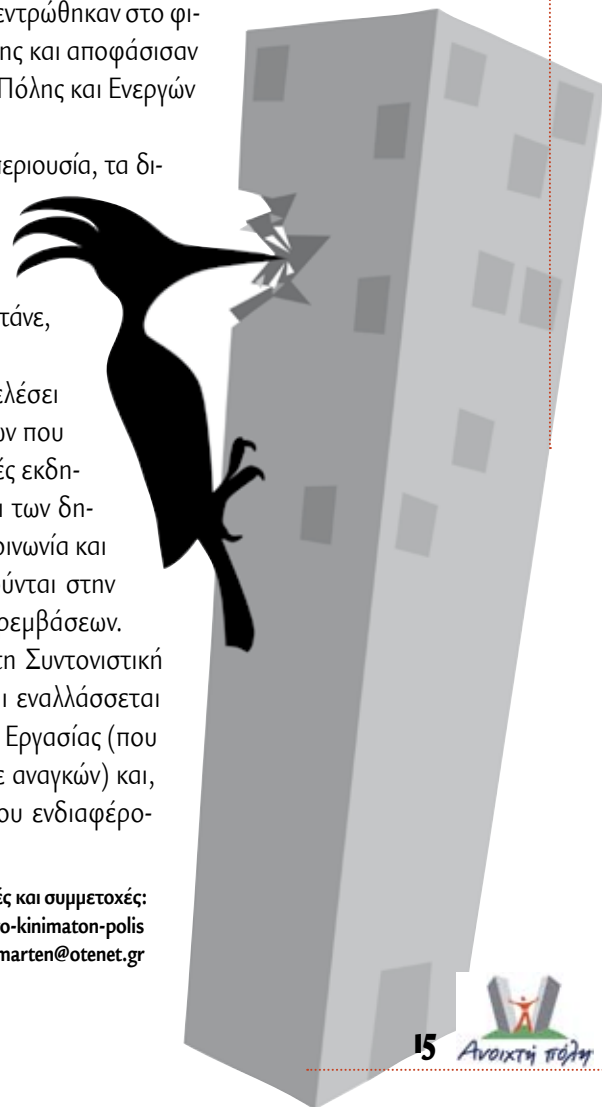
ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ τις συλλήψεις πολιτών που πραγματοποιούσαν συμβολική δεντροφύτευση στο Πεδίον του Άρεως, μέλη συλλογικοτήτων, κινήσεων πολιτών, δημοτικών κινήσεων και κινήματων πόλης συγκεντρώθηκαν στο φιλόξενο χώρο της Δημοτικής Αγοράς της Κυψέλης και αποφάσισαν να ιδρύσουν ένα Παναττικό Δίκτυο Κινημάτων Πόλης και Ενεργών Πολιτών.

Όσοι σήμερα υπερασπίζονται τη δημόσια περιουσία, τα δικαιώματα και διεκδικούν καλύτερες συνθήκες ζωής αντιμετωπίζονται σε όλα τα επίπεδα ως εχθροί και συχνά γίνονται θύματα καταστολής και διώξεων. Γι' αυτό τα κινήματα πόλης συζητάνε, δικτυώνονται και συντονίζουν τη δράση τους.

Το Παναττικό Δίκτυο επιδιώκει να αποτελέσει έναν πιο μόνιμο χώρο συνάντησης όλων εκείνων που έχουν βρεθεί πολλές φορές μέχρι τώρα σε κοινές εκδηλώσεις και αγώνες υπεράσπισης της πόλης και των δημόσιων χώρων. Αποσκοπεί στην καλύτερη επικοινωνία και ενημέρωση των κινήσεων που δραστηριοποιούνται στην Αττική και στην συνδιοργάνωση κοινών παρεμβάσεων. Στηρίζεται στη Συνέλευση των μελών του, στη Συντονιστική Επιτροπή (που ορίζεται από τη Συνέλευση και εναλλάσσεται ανά εξάμηνο ή έτος) και τις Θεματικές Ομάδες Εργασίας (που συγκροτούνται ad hoc στη βάση των εκάστοτε αναγκών) και, βέβαια, είναι ανοιχτό σε όλους και σε όλες που ενδιαφέρονται να συμμετέχουν.

Πληροφορές και συμμετοχές:

<http://www.indy.gr/community/panattiko-diktyo-kinimatou-polis>
2103453877, 6974814208, nmarten@otenet.gr

φωτο: Μαρίνα Μπίστη

της... παραλίας το κάγκελο

ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΑΝ 24 ημέρες απεργίας πείνας του Δημάρχου Ελληνικού Χρήστου Κορτζίδη και η μεγάλη κινητοποίηση των κατοίκων της περιοχής αλλά και πολλών ενεργών πολιτών από όλη την Αττική, για να φτάσουμε να συζητάμε τα αυτονόητα, δηλαδή την ελεύθερη πρόσβαση όλων στις παραλίες.

Τελικά, οι κάτοικοι του Ελληνικού ξήλωσαν μεγάλο τμήμα των κάγκελων σε όλη την έκταση της ακτογραμμής και απελευθέρωσαν την παραλία του Αγίου Κοσμά. Τη μετονόμασαν μάλιστα σε «George Orphanos Beach», προς τιμή του υφυπουργού Αθλητισμού, ο οποίος στο δίλημμα ελεύθερη πρόσβαση στις παραλίες ή προστασία του ιδιωτικού κέρδους δεν δυσκολεύτηκε να ταυτιστεί με τη δεύτερη άποψη. Ειδικά αφού είδε το πάθημα του αντιδημάρχου Ελληνικού, ο οποίος σε κάποια από τις επισκέψεις διαμαρτυρίας στα νυκτερινά κέντρα της παραλιακής δέχθηκε τις ... «περιποιήσεις» των φουσκωτών (και όταν λέμε «φουσκωτών» δεν εννοούμε τα σκάφη...).

Με πρωτοβουλία της «Ανοιχτής Πόλης» εγκρίθηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας ψήφισμα συμπαράστασης, που μεταξύ άλλων έλεγε τα εξής:

«Η Αθήνα, παρά το βεβαρημένο περιβάλλον της, έχει το πλεονέκτημα να έχει έξοδο στη θάλασσα, στις παραλίες του Σαρωνικού. Όμως έχει και την πρωτοτυπία μεγάλο τμήμα της ακτογραμμής της να μην είναι προσβάσιμο στους πολίτες. Δεν μπορούμε να δεχτούμε να γίνονται εμπόρευμα ακόμη και οι παραλίες της Αθήνας. Δεν μπορούμε να δεχτούμε να τις εκμεταλλεύονται συμμορίες και να φτάνουν στο σημείο να προπηλακίζουν εκπροσώπους των Δημοτικών Αρχών, όπως συνέβη πρόσφατα με τον αντιδήμαρχο Ελληνικού.

Οι παράνομες κατασκευές νυκτερινών κέντρων, οι βλέψεις για οικονομική αξιοποίηση των εγκαταστάσεων του Αγίου Κοσμά, αλλά και οι περιφράξεις των «οργανωμένων» πλαζ με υψηλό εισιτήριο εισόδου, καταστρατηγούν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα για ελεύθερη πρόσβαση στον δημόσιο χώρο των παραλιών μας».

Μετά από απαίτηση του Δημάρχου κ. Κακλαμάνη από το ψήφισμα απαλείφθηκε η παρακάτω παράγραφος: «Διεκδικούμε την άμεση απομάκρυνση όλων των αυθαίρετων κατασκευών, την απόδοση της χρήσης των ολυμπιακών εγκαταστάσεων στους πολίτες και τη διασφάλιση της ελεύθερης πρόσβασης στις παραλίες της Αθήνας για όλους τους πολίτες».

Το όλο θέμα των παραλιών έδωσε την αφορμή στην νεοσύστατη ομάδα «Άστυ ... να λείει» (μέλη και φίλοι της «Ανοιχτής Πόλης») να μετατρέψει για ένα πρωί την Πλατεία Συντάγματος σε «ελεύθερη ακτή κολύμβησης». Με σύνθημα «Το Σύνταγμα μιλάει για ελεύθερες παραλίες» απλώθηκαν ψάθες, στήθηκαν ξαπλώστρες, άνοιξαν ομπρέλες για τον ήλιο και καμιά τριανταριά κορίτσια και αγόρια με μαγικό έπαιζαν ρακέτες και έκαναν ηλιοθεραπεία μπροστά στα έκπληκτα μάτια των Αθηναίων που έτυχε να περάσουν από την πλατεία-παραλία, χωρίς κανείς ιδιώτης - «επενδυτής» να απαιτήσει εισιτήριο! Τουλάχιστον όχι ακόμα και, σίγουρα, όχι όσο εξαρτάται από όλους μας...

Αλέξανδρος Μπίστης

